**Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили.
Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст.
Автентичними версіями відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, є такі, що опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex.
Такі офіційні тексти доступні безпосередньо за посиланнями, вбудованими в цьому документі**

►B РЕГЛАМЕНТ (ЄС) № 1227/2011 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ

від 25 жовтня 2011 року

про доброчесність та прозорість оптових енергетичних ринків

(Текст з актуальністю для ЄЕП)

(Офіційний вісник, L 326, 08.12.2011, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
►M1	Регламентом (ЄС) 2024/1106 Європейського Парламенту і Ради від 11 квітня 2024 року	L 1106	1	17.04.2024

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЄС) № 1227/2011 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ

від 25 жовтня 2011 року

про доброчесність та прозорість оптових енергетичних ринків

(Текст з актуальністю для ЄЕП)

Стаття 1

Предмет, сфера застосування та зв'язок з іншим законодавством Союзу

1. Цей Регламент встановлює правила, які забороняють практики зловживання, що впливають на оптові енергетичні ринки, які взаємоузгоджуються з правилами, застосовними на фінансових ринках, та з належним функціонуванням таких оптових енергетичних ринків, тимчасом враховуючи їхні специфічні характеристики. Він передбачає моніторинг оптових енергетичних ринків Агентством з питань взаємодії енергетичних регуляторів («Агентство») у тісній співпраці з національними регуляторними органами та з урахуванням взаємодії між Схемою торгівлі викидами та оптовими енергетичними ринками.

▼M1

2. Цей Регламент застосовується до торгівлі оптовими енергетичними продуктами. Він є без шкоди чи обмеження для застосування Регламентів (ЄС) № 648/2012 [1], (ЄС) № 596/2014 [2] та (ЄС) № 600/2014 [3] Європейського Парламенту і Ради та Директиви 2014/65/ЄС Європейського Парламенту і Ради [4] стосовно видів діяльності із залученням фінансових інструментів, визначених в пункті 15 частини 1 статті 4 Директиви 2014/65/ЄС, а також для застосування законодавства Союзу про конкуренцію до практик, що охоплюються цим Регламентом.

▼B

3. Агентство, національні регуляторні органи, ESMA, компетентні фінансові органи держав-членів та, у належних випадках, національні органи з питань конкуренції мають взаємодіяти з метою забезпечення застосування координованого підходу до примусового виконання відповідних правил у тих випадках, де дії стосуються одного чи більше фінансових інструментів, до яких застосовується ► M1 стаття 2 Регламенту (ЄС) № 596/2014 ◄, а також одного чи більше оптових енергетичних продуктів, до яких застосовуються статті 3, 4 та 5 цього Регламенту.

▼M1

Агентство, національні регуляторні органи, ESMA та компетентні фінансові органи держав-членів мають обмінюватися відповідною інформацією та даними на регулярній, якщо можливо — щоквартальній, основі стосовно потенційних порушень Регламенту (ЄС) № 596/2014 із залученням оптових енергетичних продуктів, що охоплюються цим Регламентом.

---

[1] Регламент (ЄС) № 648/2012 Європейського Парламенту і Ради від 04 липня 2012 року про позабіржові деривативи, центральних контрагентів та торгові репозитарії (Офіційний вісник, L 201, 27.07.2012, с. 1).

[2] Регламент (ЄС) № 596/2014 Європейського Парламенту і Ради від 16 квітня 2014 року про зловживання на ринку (Регламент про зловживання на ринку) та такий, що скасовує Директиву 2003/6/ЄС Європейського Парламенту і Ради та Директиви Комісії 2003/124/ЄС, 2003/125/ЄС та 2004/72/ЄС (Офіційний вісник, L 173, 12.06.2014, с. 1)

[3] Регламент (ЄС) № 600/2014 Європейського Парламенту і Ради від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів та такий, що вносить зміни до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (Офіційний вісник, L 173, 12.06.2014, с. 84).

[4] Директива 2014/65/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів та така, що вносить зміни до Директиви 2002/92/ЄС та Директиви 2011/61/ЄС (Офіційний вісник, L 173, 12.06.2014, с. 349).

4. Адміністративна рада Агентства має забезпечувати, щоб Агентство виконувало завдання, покладені на нього відповідно до цього Регламенту та Регламенту (ЄС) 2019/942 Європейського Парламенту і Ради [1], та щоб Агентство виділяло необхідні ресурси, у тому числі людські ресурси, для виконання нових обов'язків, що на нього покладені.

▼**B**

5. Директор Агентства має консультуватися з Радою регуляторів Агентства з усіх аспектів імплементації цього Регламенту та приділяти належну увагу її порадам та висновкам.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту мають застосовуватися такі терміни та означення:

(1) «інсайдерська інформація» означає інформацію точного характеру, яку поки не було оприлюднено, яка стосується, прямо чи опосередковано, одного чи більше оптових енергетичних продуктів та яка, якби її було оприлюднено, могла б, ймовірно, значно вплинути на ціни таких оптових енергетичних продуктів.

Для цілей цього означення, термін «інформація» означає:

(a) інформацію, яку вимагається оприлюднювати відповідно до ►**M1** Регламентів (ЄС) 2019/943 ◄ та (ЄС) № 715/2009, включно з настановами та мережевими кодексами, прийнятими відповідно до таких регламентів;

(b) інформацію, що стосується потужності та використання об'єктів для виробництва (видобутку), зберігання, споживання або передачі електроенергії чи природного газу або пов'язана з потужністю та використанням установок (об'єктів) ЗПГ, включно з плановою або позаплановою недоступністю таких установок (об'єктів);

▼**M1**

(c) інформацію, яку вимагається розкривати відповідно до правових або регуляторних положень на рівні Союзу або на національному рівні, правил ринку та договорів або звичаїв на відповідному оптовому енергетичному ринку, тією мірою, якою ця інформація, ймовірно, матиме суттєвий ефект на ціни оптових енергетичних продуктів;

(ca) інформацію, яка передається учасником ринку або іншими особами, що діють від імені учасника ринку, постачальнику (провайдеру) послуг, що здійснює торгівлю від імені учасника ринку, і стосується незавершених заявок на оптові енергетичні продукти від учасника ринку, яка є точного характеру і стосується прямо або опосередковано одного або декількох оптових енергетичних продуктів; та

▼**B**

(d) іншу інформацію, яку розсудливий учасник ринку, ймовірно, використав би як частину основи свого рішення про вступ в операцію (транзакцію), пов'язану з оптовим енергетичним продуктом, або про видачу заявки на торгівлю ним.

[1] Регламент (ЄС) 2019/942 Європейського Парламенту і Ради від 05 червня 2019 року, що створює Агентство Європейського Союзу з питань взаємодії енергетичних регуляторів (Офіційний вісник, L 158, 14.06.2019, с. 22).

▼**M1**

Інформація має вважатися такою, що є точного характеру, якщо вона вказує на сукупність обставин, яка існує або щодо якої можна резонно очікувати, що її існування настане, або на подію, яка відбулася або щодо якої можна резонно очікувати на те, що вона відбуватиметься, та якщо вона є достатньо специфічною для того, аби уможливити висновок, що вимальовується, про можливий ефект від такої сукупності обставин або події на ціни оптових енергетичних продуктів. Інформація може вважатися такою, що є точного характеру, якщо вона стосується затяжного процесу, який має на меті викликати, або який має результатом, конкретні обставини чи конкретну подію, у тому числі майбутні обставини чи майбутні події, а також якщо вона стосується проміжних кроків такого процесу, які пов'язані з викликанням або призведенням в результаті до майбутніх обставин чи майбутніх подій.

Проміжний крок у затяжному процесі має вважатися таким, що є інсайдерською інформацією, якщо він, сам по собі, задовольняє критеріям інсайдерської інформації, зазначеним в першому абзаці цього пункту.

Для цілей першого абзацу цього пункту, інформація має вважатися такою, що прямо чи опосередковано стосується оптового енергетичного продукту, якщо вона має можливий вплив на попит на оптовий енергетичний продукт, його пропозицію або ціни, або на очікування щодо попиту на оптовий енергетичний продукт, його пропозиції або цін.

Для цілей першого абзацу цього пункту, інформація, яка, якби її було оприлюднено, ймовірно, суттєво вплинула б на ціни оптових енергетичних продуктів, означає інформацію, якою розсудливий учасник ринку, ймовірно, скористався б як частиною підстави для його чи її рішення стосовно торгівлі оптовими енергетичними продуктами;

(2) «маніпулювання ринком» означає:

(a) вступ у будь-яку операцію (транзакцію) або видачу, зміну чи відкликання будь-якої заявки на торгівлю чи вдавання до будь-якої іншої поведінки, що стосується оптових енергетичних продуктів, яка:

(i) надає або, ймовірно, надаватиме фальшиві (хибні) чи оманливі сигнали щодо пропозиції оптових енергетичних продуктів, попиту на них або їхньої ціни;

(ii) закріплює або, ймовірно, закріплюватиме особою або особами, які діють у співпраці, ціну одного або декількох оптових енергетичних продуктів на штучному рівні, якщо тільки особа, яка вступила в операцію (транзакцію) або видала заявку на торгівлю, не встановить, що її причини це зробити є законними, та що така операція (транзакція) або заявка на торгівлю відповідає прийнятим ринковим практикам на оптовому енергетичному ринку, якого це стосується; або

(iii) використовує фіктивний пристрій або будь-яку іншу форму обману чи витівки, яка надає або, ймовірно, надаватиме фальшиві (хибні) чи оманливі сигнали щодо пропозиції оптових енергетичних продуктів, попиту на них або їхньої ціни;

(b) поширення інформації через засоби масової інформації, у тому числі інтернет, або будь-якими іншими засобами, яка надає або, ймовірно, надаватиме фальшиві (хибні) чи оманливі сигнали щодо пропозиції оптових енергетичних продуктів, попиту на них або їхньої ціни, у тому числі поширення чуток та фальшивих (хибних) чи оманливих новин, у тих випадках, де особа, яка їх поширює, знала або повинна була б знати, що інформація була фальшивою (хибною) чи оманливою.

Коли інформація поширюється для цілей журналістики або художнього вираження, таке поширення інформації має оцінюватися з урахуванням правил, що регулюють свободу преси та свободу вираження в інших засобах масової інформації, якщо тільки:

(i) ці особи не здобувають, прямо чи опосередковано, перевагу або прибутки від поширення інформації, про яку йдеться; або

(ii) розкриття або поширення не здійснюється з наміром введення ринку в оману стосовно пропозиції оптових енергетичних продуктів, попиту на них або їхньої ціни.

або

(c) передача фальшивої (хибної) чи оманливої інформації або надання фальшивих (хибних) чи оманливих вхідних даних стосовно бенчмарка у тих випадках, де особа, яка здійснила передачу або надала вхідні дані, знала або повинна була б знати, що вони є фальшивими (хибними) чи оманливими, або вдавання до будь-якої іншої поведінки, яка призводить до маніпулювання розрахунком бенчмарка.

Маніпулювання ринком може визначати поведінку юридичної особи або, відповідно до законодавства Союзу або національного законодавства, фізичної особи, яка бере участь у рішенні про здійснення діяльності за рахунок юридичної особи, якої це стосується;

▼**B**

(3) «спроба маніпулювати ринком» означає:

(a) вступ у будь-яку операцію (транзакцію), видачу будь-якої заявки на торгівлю чи вчинення будь-якої іншої дії, що стосується оптових енергетичних продуктів з наміром:

(i) надання фальшивих (хибних) або оманливих сигналів щодо пропозиції оптових енергетичних продуктів, попиту на них або їхньої ціни;

(ii) закріплення ціни одного або декількох оптових енергетичних продуктів на штучному рівні, якщо тільки особа, яка вступила в операцію (транзакцію) або видала заявку на торгівлю, не встановить, що її причини це зробити є законними, та що така операція (транзакція) або заявка на торгівлю відповідає прийнятим ринковим практикам на оптовому енергетичному ринку, якого це стосується; або

(iii) використання фіктивного пристрою або будь-якої іншої форми обману чи витівки, яка надає або, ймовірно, надаватиме фальшиві (хибні) чи оманливі сигнали щодо пропозиції оптових енергетичних продуктів, попиту на них або їхньої ціни;

або

(b) поширення інформації через засоби масової інформації, у тому числі інтернет, або будь-якими іншими засобами з наміром надання фальшивих (хибних) або оманливих сигналів щодо пропозиції оптових енергетичних продуктів, попиту на них або їхньої ціни;

(4) «оптові енергетичні продукти» означає такі договори та деривативи, незалежно від того, де і як ними торгують:

▼**M1**

(a) договори на постачання електроенергії чи природного газу, включно із ЗПГ, у

тих випадках, де доставлення є в Союзі, або договори на постачання електроенергії, які можуть призвести до доставлення в Союзі в результаті єдиного сполучення «на добу наперед» і «всередині доби»;

(b) деривативи, що стосуються електроенергії або природного газу, що виробляється (видобувається), торгується або доставляється в Союзі, або деривативи, пов'язані з електроенергією, які можуть призвести до доставлення в Союзі в результаті єдиного сполучення «на добу наперед» і «всередині доби»;

▼B

(c) договори на постачання електроенергії чи природного газу, у тих випадках, де доставлення є в Союзі;

(d) деривативи, що стосуються електроенергії або природного газу, що виробляється (видобувається), торгується або доставляється в Союзі;

▼M1

(e) договори, що стосуються зберігання електроенергії чи природного газу в Союзі;

(f) деривативи, що стосуються зберігання електроенергії чи природного газу в Союзі;

▼B

Договори на постачання та розподіл електроенергії або природного газу для використання кінцевими споживачами не є оптовими енергетичними продуктами. Проте, договори на постачання та розподіл електроенергії або природного газу кінцевим споживачам з потужністю споживання, більшою за поріг, встановлений у другому абзаці пункту 5, мають розглядатися як оптові енергетичні продукти;

(5) «потужність споживання» означає споживання кінцевого споживача чи то електроенергії, чи то природного газу за повного використання виробничої потужності такого споживача. Вона охоплює все споживання таким споживачем як єдиним суб'єктом господарювання, тією мірою, якою споживання відбувається на ринках із взаємопов'язаними оптовими цінами.

Для цілей цього означення, споживання на окремих установках під контролем єдиного суб'єкта господарювання, які мають потужність споживання менше ніж 600 ГВт-год на рік, не має враховуватися тією мірою, якою ці установки не чинять спільний вплив на ціни оптового енергетичного ринку через їхнє розташування на різних відповідних географічних ринках;

(6) «оптовий енергетичний ринок» означає будь-який ринок в межах Союзу, на якому торгують оптовими енергетичними продуктами;

▼M1

(7) «учасник ринку» означає будь-яку особу, в тому числі операторів систем передачі, операторів систем розподілу, операторів систем зберігання та операторів систем ЗПГ, яка вступає в операції (транзакції), включно з розміщенням заявок на торгівлю, на одному чи декількох оптових енергетичних ринках;

▼B

(8) «особа» означає будь-яку фізичну чи юридичну особу;

▼M1

(8a) «особа, що професійно улаштовує або виконує операції (транзакції)» означає особу, що професійно займається отриманням і передачею заявок на оптові енергетичні продукти або виконанням операцій (транзакцій) з ними;

▼B

(9) «компетентний фінансовий орган» означає компетентний орган, призначений відповідно до процедури, викладеної в ►M1 статті 22 Регламенту (ЄС) № 596/2014◄;

(10) «національний регуляторний орган» означає національний регуляторний орган, призначений відповідно до частини 1 статті 35 Директиви 2009/72/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 13 липня 2009 року стосовно спільних правил для внутрішнього ринку електроенергії [1] або частини 1 статті 39 Директиви 2009/73/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 13 липня 2009 року стосовно спільних правил для внутрішнього ринку природного газу [2];

(11) «оператор системи передачі» має значення, визначене в пункті 4 статті 2 Директиви 2009/72/ЄС та в пункті 4 статті 2 Директиви 2009/73/ЄС;

▼M1

(11a) «оператор системи розподілу» означає оператора системи розподілу, як його визначено в пункті 6 статті 2 Директиви 2009/73/ЄС та в пункті 29 статті 2 Директиви (ЄС) 2019/944;

(11b) «оператор системи зберігання» означає оператора системи зберігання, як його визначено в пункті 10 статті 2 Директиви 2009/73/ЄС, або оператора «установки зберігання енергії», як її визначено в пункті 60 статті 2 Директиви (ЄС) 2019/944;

(11c) «оператор системи ЗПГ» означає оператора системи ЗПГ, як його визначено в пункті 12 статті 2 Директиви 2009/73/ЄС;

▼B

(12) «материнське підприємство» означає материнське підприємство у межах значення статей 1 та 2 Сьомої Директиви Ради 83/349/ЄЕС від 13 червня 1983 року, що ґрунтується на пункті (g) частини 3 статті 54 Договору про консолідовану звітність [3];

(13) «пов'язане підприємство» означає або дочірню компанію чи інше підприємство, в якому утримується участь, або підприємство, пов'язане з іншим підприємством відносинами у межах значення частини 1 статті 12 Директиви 83/349/ЄЕС;

(14) «розподіл природного газу» має значення, визначене в пункті (5) статті 2 Директиви 2009/73/ЄС;

(15) «розподіл електроенергії» має значення, визначене в пункті (5) статті 2 Директиви 2009/72/ЄС;

▼M1

(16) «зареєстрований механізм звітування» або «ЗМЗ» означає юридичну особу, яка отримала дозвіл відповідно до цього Регламенту, звітувати або надавати послугу зі звітування про подробиці операцій (транзакцій), включно із заявками на торгівлю, та фундаментальні дані Агентству від свого власного імені або від імені учасників ринку;

(17) «платформа інсайдерської інформації» або «ПІІ» означає особу, яка отримала дозвіл відповідно до цього Регламенту, надавати послуги з експлуатації платформи для розкриття інсайдерської інформації та для звітування про розкриту інсайдерську інформацію Агентству від імені учасників ринку;

(18) «алгоритмічна торгівля» означає торгівлю, включно з високочастотною торгівлею, оптовими енергетичними продуктами у тих випадках, де комп'ютерний алгоритм автоматично визначає окремі параметри заявок на торгівлю, такі як чи ініціювати

[1] Офіційний вісник, L 211, 14.08.2009, с. 55.
[2] Офіційний вісник, L 211, 14.08.2009, с. 94.
[3] Офіційний вісник, L 193, 18.07.1983, с. 1.

заявку, вибір часу, ціну або обсяг заявки, або як управляти заявкою після її подання, з обмеженим втручанням людини або взагалі без такого втручання, не включаючи будь-яку систему, яка використовується лише з метою маршрутизації заявок на один або декілька організованих торговельних майданчиків або для опрацювання заявок, що не передбачає визначення будь-яких торгових параметрів, або для підтвердження заявок, або для післяторгового опрацювання виконаних операцій (транзакцій);

(19) «прямий електронний доступ» означає домовленість, через яку член, учасник або клієнт організованого торговельного майданчика дозволяє іншій особі використовувати його торговий код з тим, щоб ця особа могла в електронний спосіб передавати заявки на торгівлю, що стосуються оптового енергетичного продукту, безпосередньо на організований торговельний майданчик, включно з домовленостями, які містять в собі використання особою інформаційно-технологічної інфраструктури члена, учасника або клієнта, або будь-якої з'єднувальної системи, наданої членом, учасником або клієнтом, для передачі заявок на торгівлю (прямий доступ до ринку), а також домовленостями, через які така інфраструктура не використовується особою (спонсорований доступ);

(20) «організований торговельний майданчик» або «ОТМ» означає енергетичну біржу, енергетичного брокера, платформу енергетичних потужностей або будь-яку іншу систему чи засіб, в якому множинні інтереси третіх сторін щодо купівлі або продажу оптових енергетичних продуктів взаємодіють у спосіб, що може призвести до операції (транзакції);

(21) «книга заявок» означає всі подробиці щодо оптових енергетичних продуктів, виконаних на ОТМ, у тому числі спаровані та неспаровані в процесі матчингу (підбору й спаровування) заявки, а також згенеровані системою заявки та події життєвого циклу;

(22) «бенчмарк» означає індекс, як його визначено в пункті 3 частини 1 статті 3 Регламенту (ЄС) 2016/1011 Європейського Парламенту і Ради (1), через посилання на який визначається сума до сплати за оптовим енергетичним продуктом або за договором, пов'язаним з оптовим енергетичним продуктом, або вартість оптового енергетичного продукту;

(23) «торгівля ЗПГ» означає заявки, пропозиції або операції (транзакції), у тому числі, але не обмежуючись цим, такі, що відбуваються поза біржею або на ОТМ, на купівлю або продаж ЗПГ:

(a) в яких вказується доставлення в Союзі;

(b) які призводять до доставлення в Союзі; або

(c) в яких один контрагент регазифікує ЗПГ на терміналі в Союзі;

(24) «дані ринку ЗПГ» означає записи щодо заявок, пропозицій або операцій (транзакцій) щодо торгівлі ЗПГ з відповідною інформацією;

(25) «учасник ринку ЗПГ» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, незалежно від місця реєстрації або проживання такої особи, яка займається торгівлею ЗПГ;

(26) «оцінка ціни на ЗПГ» означає визначення щоденної референтної ціни для торгівлі ЗПГ відповідно до методики, встановленої Агентством;

(27) «бенчмарк ЗПГ» означає визначення спреду між щоденною оцінкою ціни на ЗПГ та ціною розрахунків для контракту TTF Газовий Ф'ючерс на наступний місяць, що встановлюється ICE Endex Markets B.V. на щоденній основі.

(1) Регламент (ЄС) 2016/1011 Європейського Парламенту і Ради від 08 червня 2016 року про індекси, які використовують як бенчмарки у фінансових інструментах і фінансових договорах або для вимірювання результативності інвестиційних фондів, та такий, що вносить зміни до Директив 2008/48/ЄС та 2014/17/ЄС і Регламенту (ЄС) № 596/2014 (Офіційний вісник, L 171, 29.06.2016, с. 1).

▼B

Стаття 3

Заборона інсайдерської торгівлі

1. Особам, які володіють інсайдерською інформацією у зв’язку з оптовим енергетичним продуктом, має бути заборонено:

(a) використовувати таку інформацію шляхом набуття чи збування, або шляхом намагання набути чи збутися, на власну користь або на користь третьої сторони, прямо або опосередковано, оптових енергетичних продуктів, яких така інформація стосується;

(b) розкривати таку інформацію будь-якій іншій особі, якщо тільки таке розкриття не здійснюється у нормальному ході виконання своєї трудової, професійної діяльності або обов’язків;

(c) рекомендувати іншій особі або спонукати її, на основі інсайдерської інформації, до набуття чи збування оптових енергетичних продуктів, яких така інформація стосується.

▼M1

Використання інсайдерської інформації шляхом скасування або зміни заявки, або будь-якої іншої торгової дії стосовно оптового енергетичного продукту, якого інформація стосується, у тих випадках, де заявка була розміщена до того, як особа, якої це стосується, заволоділа інсайдерською інформацією, має також вважатися інсайдерською торгівлею.

▼B

2. Заборона, викладена в частині 1, застосовується до таких осіб, які володіють інсайдерською інформацією у зв’язку з оптовим енергетичним продуктом:

(a) членів адміністративних, керівних або наглядових органів підприємства;

(b) осіб з утриманням вкладів в капіталі підприємства;

(c) осіб з доступом до інформації через виконання своєї трудової, професійної діяльності або обов’язків;

(d) осіб, які отримали таку інформацію через злочинну діяльність;

(e) осіб, які знають або повинні були б знати, що то є інсайдерська інформація.

3. Пункти (a) та (c) частини 1 цієї статті не мають застосовуватися до операторів систем передачі під час закупівлі електроенергії або природного газу з метою забезпечення надійної та безпечної експлуатації системи згідно з їхніми обов’язками за пунктами (d) та (e) статті 12 Директиви 2009/72/ЄС або пунктами (a) та (c) частини 1 статті 13 Директиви 2009/73/ЄС.

4. Ця стаття не має застосовуватися до:

(a) операцій (транзакцій), що проводяться на виконання обов’язку, термін виконання якого настав, набути чи збутися оптових енергетичних продуктів у тих випадках, де такий обов’язок випливає з договору, укладеного, або заявки на торгівлю, розміщеної до того, як особа, якої це стосується, вступила у володіння інсайдерською інформацією;

(b) операцій (транзакцій), у які вступають виробники електроенергії та природного газу, оператори установок (об’єктів) зберігання природного газу або оператори установок (об’єктів) для імпорту ЗПГ, єдиною метою яких є покриття безпосередніх фізичних втрат, що виникли в результаті позапланових перебоїв в роботі, у тих випадках, де невиконання цього призвело б до того, що учасник

ринку не був би в змозі виконувати існуючі договірні обов'язки, або де така дія вживається за погодженням з оператором(-ами) систем передачі, якого(-их) це стосується, з метою забезпечення безпечної та надійної експлуатації системи. У такій ситуації, відповідна інформація, що стосується операцій (транзакцій), має бути відзвітована Агентству та національному регуляторному органу. Цей обов'язок зі звітування є без шкоди чи обмеження для обов'язку, викладеному у частині 1 статті 4;

(c) учасників ринку, що діють відповідно до національних правил в умовах надзвичайних ситуацій, у тих випадках, де національні органи втрутилися з метою забезпечення постачання електроенергії або природного газу, а ринкові механізми були призупинені в державі-члені або його частинах. У цьому випадку орган, відповідальний за планування в умовах надзвичайних ситуацій, має забезпечити оприлюднення відповідно до статті 4.

5. У тих випадках, де особа, яка володіє інсайдерською інформацією у зв'язку з оптовим енергетичним продуктом, є юридичною особою, заборони, викладені в частині 1, мають застосовуватися також до фізичних осіб, які беруть участь у рішенні про виконання операції (транзакції) на користь юридичної особи, якої це стосується.

6. Коли інформація поширюється для цілей журналістики або художнього вираження, таке поширення інформації має оцінюватися з урахуванням правил, що регулюють свободу преси та свободу вираження в інших засобах масової інформації, якщо тільки:

(a) ці особи не здобувають, прямо чи опосередковано, переваги або прибутків від поширення інформації, про яку йдеться; або

(b) розкриття або поширення не здійснюється з наміром введення ринку в оману щодо пропозиції оптових енергетичних продуктів, попиту на них або їхньої ціни.

Стаття 4

Обов'язок оприлюднювати інсайдерську інформацію

1. Учасники ринку мають публічно розкривати в ефективний та своєчасний спосіб інсайдерську інформацію, якою вони володіють, стосовно господарської діяльності або установок (об'єктів), якими учасник ринку, якого це стосується, або його материнське підприємство чи пов'язане підприємство, володіє або щодо яких здійснює контроль, або за експлуатаційні питання яких такий учасник ринку або підприємство є відповідальним, повністю чи частково. Таке розкриття має включати інформацію, що стосується потужності та використання установок (об'єктів) для виробництва (видобутку), зберігання, споживання або передачі електроенергії чи природного газу або пов'язана з потужністю та використанням установок (об'єктів) ЗПГ, включно з плановою чи позаплановою недоступністю таких установок (об'єктів).

▼**M1**

Учасники ринку мають розкривати інсайдерську інформацію через ПІІ. ПІІ мають забезпечувати, щоб інсайдерська інформація оприлюднювалася у спосіб, який уможливлює швидкий доступ до такої інформації, у тому числі через вебсайт або чіткий інтерфейс прикладного програмування, та повну, правильну і своєчасну оцінку цієї інформації громадськістю.

▼**B**

2. Учасник ринку може під свою власну відповідальність винятково відкласти публічне розкриття інсайдерської інформації, щоб не завдати шкоди чи обмеження своїм законним інтересам, за умови, що такий пропуск навряд чи введе в оману громадськість та за умови, що

учасник ринку здатний забезпечити конфіденційність такої інформації та не приймає рішень, пов'язаних з торгівлею оптовими енергетичними продуктами, на основі такої інформації. У такій ситуації учасник ринку має без затримки надати таку інформацію, разом з виправданням затримки публічного розкриття, Агентству та відповідному національному регуляторному органу з урахуванням частини 5 статті 8.

3. Щоразу, коли учасник ринку або особа, що працевлаштована учасником ринку або діє від його імені, розкриває інсайдерську інформацію у зв'язку з оптовим енергетичним продуктом при нормальному виконанні своєї трудової, професійної діяльності або обов'язків, як зазначено у пункті (b) частини 1 статті 3, такий учасник ринку або особа має забезпечити одночасне, повне та ефективне публічне розкриття такої інформації. У випадку ненавмисного розкриття учасник ринку має забезпечити повне та ефективне публічне розкриття інформації в найкоротший строк після ненавмисного розкриття. Ця частина не має застосовуватися, якщо особа, яка отримала інформацію, має обов'язок щодо конфіденційності, незалежно від того, чи випливає такий обов'язок із закону, регуляторного акта, статутних документів або договору.

▼**M1**

4. Оприлюднення інсайдерської інформації, у тому числі в агрегованій формі, відповідно до Регламенту (ЄС) 2019/943 Європейського Парламенту і Ради [1] або Регламенту (ЄС) № 715/2009, та до настанов і мережевих кодексів, прийнятих відповідно до цих регламентів, має становити ефективне розкриття, але не обов'язково своєчасне та публічне розкриття у розумінні частини 1 цієї статті.

4a. До 08 травня 2025 року, Агентство має розробити та ввести в дію платформу, яка слугуватиме спеціалізованою для сектору електронною точкою доступу до інсайдерської інформації, що розкривається відповідно до частини 1.

▼**B**

5. У тих випадках, де звільнення від обов'язку оприлюднювати певні дані надано оператору системи передачі, відповідно до ►**M1** Регламенту (ЄС) 2019/943 ◄ або (ЄС) № 715/2009, такий оператор тим самим також звільняється від обов'язку, викладеного в частині 1 цієї статті, щодо таких даних.

6. Частини 1 та 2 є без шкоди чи обмеження для обов'язків учасників ринку за Директивами 2009/72/ЄС та 2009/73/ЄС та ►**M1** Регламентами (ЄС) 2019/943◄ та (ЄС) № 715/2009, включно з настановами та мережевими кодексами, прийнятими відповідно до таких директив і регламентів, зокрема, щодо строків та методу оприлюднення інформації.

7. Частини 1 та 2 є без шкоди чи обмеження для права учасників ринку відкладати розкриття чутливої інформації, що стосується захисту критичної інфраструктури, передбаченої в пункті (d) статті 2 Директиви Ради 2008/114/ЄС від 08 грудня 2008 року про розпізнавання та призначення Європейських критичних інфраструктур та оцінку необхідності покращення їх захисту [2], якщо вона є засекреченою в їхній країні.

▼**M1**

Стаття 4a

Надання дозволу та нагляд за платформами інсайдерської інформації

8. До 08 травня 2025 року, Комісія має прийняти делегований акт відповідно до статті 20 з тим, аби доповнити цей Регламент, чітко визначивши:

(a) засоби, за допомогою яких ПІІ має виконувати обов'язок оприлюднювати

[1] Регламент (ЄС) 2019/943 Європейського Парламенту і Ради від 05 червня 2019 року про внутрішній ринок електроенергії (Офіційний вісник, L 158, 14.06.2019, с. 54).
[2] Офіційний вісник, L 345, 23.12.2008, с. 75.

інсайдерську інформацію, встановлений у частині 3 цієї статті;

(b) зміст та будь-які відповідні подальші подробиці інсайдерської інформації, що оприлюднюється відповідно до частин 3 та 4 цієї статті, у такий спосіб, щоб уможливити оприлюднення інформації, що вимагається відповідно до цієї статті;

(c) конкретні організаційні вимоги для впровадження частини 5 цієї статті;

(d) подробиці, що стосуються процесу відкликання дозволу для ПІІ, зазначеного в частині 7 цієї статті;

(e) процедурні гарантії, зазначені в частині 6 цієї статті;

(f) подробиці, що стосуються процесу впорядкованої заміни, зазначеного в частині 7 цієї статті;

(g) докладні механізми для інформування учасників ринку про рішення щодо відкликання дозволу для ПІІ.

▼B

Стаття 5

Заборона маніпулювання ринком

Будь-яке заняття, або спроба зайнятись, маніпулюванням ринком на оптових енергетичних ринках мають бути заборонені.

▼M1

Стаття 5a

Алгоритмічна торгівля

1. Учасник ринку, який займається алгоритмічною торгівлею, має мати в наявності ефективні системи та заходи контролю ризиків, що підходять до господарської діяльності, яку він веде, аби забезпечити, щоб його торгові системи були стійкими та мали достатню спроможність, підпадали під відповідні пороги й ліміти торгівлі та запобігали надсиланню помилкових заявок на торгівлю або функціонуванню іншим чином у спосіб, що може створити невпорядкований ринок або зробити внесок у це. Учасник ринку також має мати в наявності ефективні системи та заходи контролю ризиків, аби забезпечити, щоб торгові системи відповідали цьому Регламенту та правилам ОТМ, до якого він підключений. Учасник ринку має мати в наявності ефективні механізми забезпечення безперервності діяльності для реагування на будь-яку неспроможність його торгових систем та має забезпечити, аби його системи пройшли повне тестування та підлягали належному моніторингу так, щоб вони відповідали вимогам, викладеним у цій частині.

2. Учасник ринку, який займається алгоритмічною торгівлею в державі-члені, має повідомити про таке заняття національному регуляторному органу держави-члена, де він зареєстрований відповідно до частини 1 статті 9, а також Агентству.

Національний регуляторний орган держави-члена, де учасник ринку зареєстрований відповідно до частини 1 статті 9, може вимагати від учасника ринку надавати, на регулярній або ситуативній основі, опис характеру його стратегій алгоритмічної торгівлі, подробиці торгових параметрів або лімітів, під які підпадає торгова система, ключові заходи контролю відповідності (комплаєнсу) і ризиків, що є в наявності для того, аби забезпечити виконання вимог, викладених у частині 1 цієї статті, а також подробиці тестування його торгових систем.

Учасник ринку має організувати зберігання записів протягом п’яти років стосовно питань, зазначених у цій частині, та має забезпечити, щоб ці записи були достатніми для того, аби давати

змогу національному регуляторному органу держави-члена, де учасник ринку зареєстрований відповідно до частини 1 статті 9, здійснювати моніторинг відповідності цьому Регламенту.

3. Учасник ринку, який надає ОТМ прямий електронний доступ, має повідомити національний регуляторний орган держави-члена, де учасник ринку зареєстрований відповідно до частини 1 статті 9, а також Агентство відповідно.

Національний регуляторний орган держави-члена, де учасник ринку зареєстрований відповідно до частини 1 статті 9, може вимагати від учасника ринку надавати, на регулярній або ситуативній основі, опис систем і заходів контролю ризиків, зазначених у частині 1 цієї статті, та докази того, що вони були застосовані.

Учасник ринку має організувати зберігання записів протягом п’яти років стосовно питань, зазначених у цій частині, та має забезпечити, щоб ці записи були достатніми для того, аби давати змогу національному регуляторному органу держави-члена, де учасник ринку зареєстрований відповідно до частини 1 статті 9, здійснювати моніторинг відповідності цьому Регламенту.

4. Ця стаття діє без шкоди чи обмеження для обов’язків, викладених у Директиві 2014/65/ЄС.

▼B

Стаття 6

Технічне оновлення означень інсайдерської інформації та маніпулювання ринком

▼M1

1. Комісія наділена повноваженнями приймати делеговані акти відповідно до статті 20:

(a) для внесення змін до цього Регламенту шляхом:

(i) узгодження означень, викладених у пунктах (1), (2), (3) та (5) статті 2, з метою забезпечення взаємоузгодженості з іншим відповідним законодавством Союзу у сферах фінансових послуг та енергії;

(ii) оновлення означень, як зазначено в пункті (i), з єдиною метою врахування майбутнього розвитку на оптових енергетичних ринках;

(b) для доповнення цього Регламенту шляхом встановлення з урахуванням національної специфіки мінімальних порогів для визначення подій, які, якби вони були оприлюднені, могли б, ймовірно, суттєво вплинути на ціни оптових енергетичних продуктів.

▼B

2. Делеговані акти, зазначені в частині 1, мають враховувати принаймні таке:

(a) специфічне функціонування оптових енергетичних ринків, в тому числі специфічні особливості ринків електроенергії та газу і взаємодію між товарними ринками та ринками деривативів;

(b) потенціал для маніпулювання через кордони, між ринками електроенергії та газу, і через товарні ринки та ринки деривативів;

(c) потенційний вплив на ціни оптового енергетичного ринку від фактичного або запланованого виробництва (видобутку), споживання, використання передачі або використання потужності зберігання; та

(d) мережеві кодекси та рамкові настанови, прийняті відповідно до ►M1 Регламентів (ЄС) 2019/943◄ та (ЄС) № 715/2009.

Стаття 7

Моніторинг ринків

▼**M1**

1. Агентство має здійснювати моніторинг торговельної діяльності з оптовими енергетичними продуктами з метою виявлення та запобігання торгівлі, що здійснюється на основі інсайдерської інформації та маніпулювання ринком, або його спробам. Воно має збирати дані для оцінки та моніторингу оптових енергетичних ринків, як передбачено у статті 8.

▼**B**

2. Національні регуляторні органи мають взаємодіяти на регіональному рівні та з Агентством при проведенні моніторингу оптових енергетичних ринків, зазначеного в частині 1. З цією метою національні регуляторні органи мають мати доступ до відповідної інформації, що утримується Агентством, яку воно зібрало відповідно до частини 1 цієї статті, за умови дотримання частини 2 статті 10. Національні регуляторні органи можуть також здійснювати моніторинг торговельної діяльності з оптовими енергетичними продуктами на національному рівні.

Держави-члени можуть передбачити, щоб їхній національний орган з питань конкуренції або підрозділ моніторингу ринку, створений в межах цього органу, проводив моніторинг ринку разом з національним регуляторним органом. При проведенні такого моніторингу ринку національний орган з питань конкуренції або підрозділ моніторингу ринку має мати такі ж права та обов'язки, як і національний регуляторний орган, відповідно до першого абзацу цієї частини, другого речення другого абзацу частини 3 цієї статті, другого речення частини 2 статті 4, першого речення частини 5 статті 8 та статті 16.

▼**M1**

3. Агентство має принаймні на щорічній основі подавати Комісії звіт про свою діяльність за цим Регламентом та про застосування Агентством цього Регламенту, а також робити такий звіт загальнодоступним. У такому звіті Агентство має оцінювати, між іншим, роботу та прозорість різних категорій торговельних майданчиків і способів торгівлі та може давати рекомендації Комісії стосовно правил ринку, стандартів і процедур, які могли б покращити доброчесність ринків та функціонування внутрішнього ринку. Воно може також оцінювати, чи могли б будь-які мінімальні вимоги до організованих ринків зробити внесок у посилену прозорість ринків. Такий звіт може бути поєднаний зі звітом, зазначеним у частині 2 статті 15 Регламенту (ЄС) 2019/942.

▼**B**

Стаття 8

Збір даних

▼**M1**

1. Учасники ринку або особа чи суб'єкт з перелічених у пунктах (b)–(f) частини 4, що діє від їхнього імені, має надавати Агентству записи про операції (транзакції) на оптовому енергетичному ринку, включно з заявками на торгівлю. Інформація, що підлягає звітуванню, має включати точну ідентифікацію оптових енергетичних продуктів, що були придбані та продані, погоджені ціну та обсяг, дати та час виконання, сторони операції (транзакції) та проміжних або кінцевих бенефіціарів операції (транзакції), а також будь-яку іншу відповідну інформацію. Учасники ринку мають включати інформацію про свої ризики, деталізовану за продуктами, в тому числі про операції (транзакції), що відбуваються поза біржею. У той час, як загальна відповідальність покладена на учасників ринку, щойно необхідна інформація буде отримана від особи або суб'єкта з перелічених в пунктах (b)–(f) частини 4, обов'язок зі

звітування учасника ринку, про якого йдеться, має вважатися таким, що виконано. Інформація, зазначена в цій частині, має надаватися через ЗМЗ.

1a. З метою звітування стосовно записів про транзакції на оптовому енергетичному ринку, включно із заявками на торгівлю, у які вступають, які укладаються або виконуються на ОТМ, такі ОТМ, або треті особи від їхнього імені, мають:

(a) робити доступними Агентству дані, що стосуються книги заявок, відповідно до специфікацій, викладених в Імплементаційному Регламенті (ЄС) № 1348/2014, тим самим виконуючи від імені учасників ринку їхні обов'язки відповідно до частини 1 цієї статті; або

(b) на вимогу Агентства, надавати Агентству без затримки доступ до книги заявок з тим, щоб Агентство мало змогу здійснювати моніторинг торгівлі на оптовому енергетичному ринку.

До 08 травня 2025 року, Комісія має прийняти імплементаційні акти, що визначають подальші подробиці щодо застосування цієї частини, в тому числі конкретні механізми для забезпечення ефективного звітування даних. Такі імплементаційні акти мають прийматися відповідно до процедури експертизи, зазначеної у частині 2 статті 21.

1b. Учасники ринку ЗПГ та будь-яка інша особа або суб'єкт з перелічених у пунктах (b)–(f) частини 4 цієї статті, що діє від їхнього імені, мають систематично надавати Агентству записи даних ринку ЗПГ відповідно до специфікацій, викладених в Імплементаційному Регламенті (ЄС) № 1348/2014.

▼**B**

2. Комісія має, за допомогою імплементаційних актів:

(a) складати перелік договорів і деривативів, включно з заявками на торгівлю, про які необхідно звітувати відповідно до частини 1, а також належні мінімальні (de minimis) пороги для звітування про операції (транзакції) в належних випадках;

(b) приймати уніфіковані правила про звітування інформації, яка має надаватися відповідно до частини 1;

(c) встановити строки та форму, в якій така інформація підлягає звітуванню.

▼**M1**

Такі імплементаційні акти мають прийматися відповідно до процедури експертизи, зазначеної у частині 2 статті 21. Вони мають враховувати існуючі системи звітування про операції (транзакції) для моніторингу діяльності з торгівлі з метою виявлення зловживань на ринку.

3. Особи та суб'єкти, зазначені у пунктах (a)–(d) частини 4 цієї статті, які відзвітували про операції (транзакції) відповідно до Регламенту (ЄС) № 600/2014 або Регламенту (ЄС) № 648/2012, не мають підпадати під обов'язки з подвійного звітування у зв'язку з такими операціями (транзакціями).

Без шкоди чи обмеження для першого абзацу цієї частини, імплементаційні акти, зазначені в частинах 1a та 2, можуть дозволяти організованим ринкам і системам торгового матчингу (підбору й спаровування заявок) або торгового звітування надавати Агентству записи про оптові енергетичні операції (транзакції).

▼**B**

4. ►**M1** Для цілей частин 1, 1a та 1b, інформація має надаватися: ◄

(a) учасником ринку;

(b) третьою особою, що діє від імені учасника ринку;

(c) системою торгового звітування;

▼**M1**

(d) ОТМ, системою торгового матчингу (підбору й спаровування заявок) або іншою особою, що професійно улаштовує або виконує операції (транзакції);

▼**B**

(e) торговим репозиторієм, зареєстрованим або визнаним відповідно до застосовного законодавства Союзу про операції (транзакції) з деривативами, центральних контрагентів та торгові репозиторії; або

(f) компетентним органом, який отримав таку інформацію відповідно до частини 3 статті 25 Директиви 2004/39/ЄС, або ESMA, коли він отримав таку інформацію відповідно до застосовного законодавства Союзу про операції (транзакції) з деривативами, центральних контрагентів і торгові репозиторії.

▼**M1**

5. Учасники ринку мають надавати Агентству та національним регуляторним органам інформацію, пов'язану з потужністю та використанням установок (об'єктів) для виробництва (видобування), зберігання, споживання або передачі електроенергії чи природного газу або пов'язану з потужністю та використанням установок (об'єктів) ЗПГ, включно із плановою чи позаплановою недоступністю цих установок (об'єктів), а також інсайдерську інформацію, яка розкривається громадськості відповідно до статті 4, з метою моніторингу торгівлі на оптових енергетичних ринках. Обов'язки зі звітування учасників для ринку мають бути мінімізовані шляхом збору необхідної інформації або її частин, де це можливо, з існуючих джерел.

▼**B**

6. Комісія має, за допомогою імплементаційних актів:

(a) приймати уніфіковані правила про звітування інформації, яку необхідно надавати відповідно до частини 5, та про належні пороги для такого звітування у належних випадках;

(b) встановити строки та форму, в якій така інформація підлягає звітуванню.

Такі імплементаційні акти мають прийматися відповідно до процедури експертизи, зазначеної у частині 2 статті 21. Вони мають враховувати існуючі обов'язки зі звітування відповідно до ►**M1** Регламентів (ЄС) 2019/943 ◄ та (ЄС) № 715/2009.

Стаття 9

Реєстрація учасників ринку

▼**M1**

1. Учасники ринку, які вступають в операції (транзакції), про які необхідно звітувати Агентству відповідно до частини 1 статті 8, мають зареєструватися в національному регуляторному органі у державі-члені, в якій вони створені або проживають.

До 08 листопада 2024 року, учасники ринку, що створені або проживають в третій країні, які вступають в операції (транзакції), про які необхідно звітувати Агентству відповідно до частини 1 статті 8:

(a) мають призначити представника в державі-члені, в якій учасники ринку займаються діяльністю на оптових енергетичних ринках, і зареєструватися в національному регуляторному органі цієї держави-члена. Представник має бути призначений за письмовим дорученням і має бути уповноважений діяти від імені учасників ринку;

(b) мають надати повноваження своєму призначеному представнику в цілях

звернення до нього на додачу до них самих або як до особи від їхнього імені, з боку національних регуляторних органів або Агентства, з усіх питань, необхідних для отримання, дотримання та примусового виконання рішень або запитів на інформацію, виданих у зв'язку з цим Регламентом;

(c) мають надати своєму призначеному представнику необхідні повноваження та засоби, аби гарантувати їхню ефективну та своєчасну взаємодію з національними регуляторними органами або Агентством, а також аби дотримуватись рішень та запитів на інформацію з боку національних регуляторних органів або Агентства, виданих у зв'язку з цим Регламентом, включно з наданням доступу до запитуваної інформації; та

(d) мають повідомити ім'я, адресу електронної пошти, поштову адресу та номер телефону свого призначеного представника національному регуляторному органу держави-члена, в якій цей призначений представник проживає або заснований, а також Агентству.

Призначення представника має бути без шкоди чи обмеження для юридичних дій, які можуть бути порушені проти самого учасника ринку.

▼**B**

Учасник ринку має реєструватися лише в одному національному регуляторному органі. Держави-члени не мають вимагати від учасника ринку, який вже зареєстрований в іншій державі-члені, реєструватися знову.

Реєстрація учасників ринку є без шкоди чи обмеження для обов'язків дотримуватися застосовних правил торгівлі та балансування.

2. Не пізніше ніж за 3 місяці після дати, коли Комісія прийме імплементаційні акти, визначені в частині 2 статті 8, національні регуляторні органи мають створити національні реєстри учасників ринку, які вони мають підтримувати в актуальному стані. Реєстр має надати кожному учаснику ринку унікальний ідентифікатор та має містити достатню інформацію для ідентифікації учасника ринку, включно з відповідними подробицями, що стосуються його номера платника податку на додану вартість, місця його створення, осіб, відповідальних за його операційні та торговельні рішення, а також кінцевого контролера чи бенефіціара торговельної діяльності такого учасника ринку.

▼**M1**

3. Національні регуляторні органи мають передавати інформацію, що міститься в їхніх національних реєстрах, Агентству у форматі, визначеному Агентством. Агентство має, у взаємодії з такими органами, визначити такий формат та має його оприлюднити. На основі інформації, наданої національними регуляторними органами, Агентство має створити Європейський реєстр учасників ринку. Національні регуляторні органи та інші відповідні органи мають мати доступ до такого реєстру. Відповідно до статті 17 Агентство має зробити Європейський реєстр учасників ринку або витяги з нього загальнодоступними за умови, що комерційно чутлива інформація про окремих учасників ринку не розкриватиметься.

▼**B**

4. Учасники ринку, зазначені в частині 1 цієї статті, мають подати реєстраційну форму до національного регуляторного органу перед вступом в операцію (транзакцію), про яку необхідно звітувати Агентству відповідно до частини 1 статті 8.

5. Учасники ринку, зазначені в частині 1, мають оперативно повідомляти національний регуляторний орган про будь-яку зміну, що відбулася щодо інформації, наданої в реєстраційній формі.

▼**M1**

Стаття 9a

Надання дозволу та нагляд за зареєстрованими механізмами звітування

6. До 08 травня 2025 року, Комісія має прийняти делегований акт відповідно до статті 20 з тим, аби доповнити цей Регламент, чітко визначивши:

(a) засоби, за допомогою яких ЗМЗ має виконувати обов'язок, зазначений у частині 1 цієї статті;

(b) конкретні організаційні вимоги для впровадження частин 2 та 3 цієї статті;

(c) подробиці, що стосуються процесу відкликання дозволу для ЗМЗ, зазначеного в частині 5 цієї статті;

(d) процедурні гарантії, зазначені в частині 4 цієї статті;

(e) подробиці, що стосуються процесу впорядкованої заміни, як зазначено в частині 5 цієї статті;

(f) докладні механізми для інформування учасників ринку про рішення щодо відкликання дозволу для ЗМЗ.

▼**B**

Стаття 10

Поділяння інформацією між Агентством та іншими органами

▼**M1**

1. Агентство має створити механізми для поділяння інформацією, яку воно отримує відповідно до частини 1 статті 7 та статті 8, із Комісією, національними регуляторними органами, компетентними фінансовими органами держав-членів, національними органами з питань конкуренції, ESMA, EUROFISC та іншими відповідними органами на рівні Союзу. Перед створенням таких механізмів Агентство має проконсультуватися з такими органами.

Агентство має надавати доступ до механізмів, зазначених у першому абзаці цієї частини, лише тим органам, які створили системи, що надають можливість Агентству відповідати вимогам, викладеним у частині 1 статті 12.

2. Національні регуляторні органи мають створити механізми для поділяння інформацією, яку вони отримують відповідно до частини 2 статті 7 та статті 8, із компетентними фінансовими органами держав-членів, національними органами з питань конкуренції, національними податковими органами та іншими відповідними органами на національному рівні. Перед створенням таких механізмів національний регуляторний орган має проконсультуватися з Агентством та такими органами щодо таких механізмів, якщо тільки такі механізми не були створені до 07 травня 2024 року. Агентство має, в належних випадках, видавати незобов'язуючі настанови з тим, аби полегшувати створення таких механізмів національними регуляторними органами.

Національні регуляторні органи мають надавати доступ до механізмів, зазначених у першому абзаці цієї частини, лише тим органам, які створили системи, що надають можливість національним регуляторним органам відповідати вимогам, викладеним у частині 1 статті 12.

▼**B**

3. Торгові репозиторії, зареєстровані або визнані відповідно до застосовного законодавства Союзу про операції (транзакції) з деривативами, центральних контрагентів і

торгові репозиторії, мають робити відповідну інформацію щодо оптових енергетичних продуктів та деривативів щодо квот на викиди, що зібрана ними, доступною Агентству.

ESMA має передавати Агентству звіти про операції (транзакції) з оптовими енергетичними продуктами, отримані відповідно до частини 3 статті 25 Директиви 2004/39/ЄС та відповідно до застосовного законодавства Союзу про операції (транзакції) з деривативами, центральних контрагентів і торгові репозиторії. Компетентні органи, що отримують звіти про операції (транзакції) з оптовими енергетичними продуктами, отримані відповідно до частини 3 статті 25 Директиви 2004/39/ЄС, мають передавати такі звіти Агентству.

Агентство та органи, відповідальні за нагляд за торгівлею квотами на викиди або деривативами, пов'язаними з квотами на викиди, мають взаємодіяти одне з одним та створити належні механізми для надання Агентству доступу до записів про операції (транзакції) з такими квотами та деривативами у тих випадках, де такі органи збирають інформацію про такі операції (транзакції).

Стаття 11

Захист даних

Цей Регламент має бути без шкоди чи обмеження для обов'язків держав-членів, що стосуються їхньої обробки персональних даних за Директивою 95/46/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 24 жовтня 1995 року про захист фізичних осіб при обробці персональних даних і про вільний рух таких даних [1] або обов'язків Агентства під час виконання своїх завдань, пов'язаних з обробкою ним персональних даних відповідно до Регламенту (ЄС) № 45/2001 Європейського Парламенту і Ради від 18 грудня 2000 року про захист фізичних осіб у зв'язку з обробкою персональних даних установами та органами Співтовариства і про вільний рух таких даних [2].

Стаття 12

Операційна надійність

1. Агентство має забезпечувати конфіденційність, цілісність та захист інформації, отриманої відповідно до частини 2 статті 4 та статей 8 та 10. Агентство має вживати всіх необхідних заходів для запобігання будь-якому використанню не за призначенням, та несанкціонованому доступу до, інформації, що зберігається в його системах.

▼**M1**

Комісія, національні регуляторні органи, компетентні фінансові органи держав-членів, національні податкові органи, EUROFISC, національні органи з питань конкуренції, ESMA та інші відповідні органи мають забезпечувати конфіденційність, цілісність та захист інформації, яку вони отримують відповідно до частини 2 статті 4, частини 2 статті 7, частини 5 статті 8 або статті 10, мають вживати заходів для запобігання будь-якому використанню такої інформації не за призначенням та мають забезпечувати відповідність застосовному законодавству про захист даних.

▼**B**

Агентство має визначати джерела операційного ризику та мінімізувати їх через розробку відповідних систем, заходів контролю та процедур.

▼**M1**

2. До 08 травня 2025 року Комісія має розвинути довідковий центр, що міститиме інформацію про дані оптового енергетичного ринку Союзу («Довідковий центр»). Відповідно

[1] Офіційний вісник, L 281, 23.11.1995, с. 31.
[2] Офіційний вісник, L 8, 12.01.2001, с. 1.

до статті 17 Агентство має оприлюднювати, за допомогою Довідкового центру, частини інформації, якою воно володіє, за умови, що комерційно чутлива інформація про окремих учасників ринку, окремі операції (транзакції) або окремі торговельні майданчики не розкривається та не може бути ідентифікована з оприлюдненої інформації. Агентство також може оприлюднювати, за допомогою Довідкового центру, агреговану інформацію про ОТМ, ПІІ та ЗМЗ відповідно до застосовного законодавства про захист даних, за винятком комерційно чутливої інформації.

Агентство має зробити свою комерційно нечутливу базу даних про торгівлю доступною для наукових цілей, за умови дотримання вимог щодо конфіденційності.

Інформація має оприлюднюватися або робитися доступною в інтересах підвищення прозорості оптових енергетичних ринків та за умови, що це навряд чи створюватиме будь-яке спотворення конкуренції на таких енергетичних ринках.

Агентство має поширювати інформацію у справедливий спосіб відповідно до прозорих правил, які воно має сформулювати та зробити загальнодоступними.

▼**B**

Стаття 13

Імплементація заборон проти зловживань на ринку

▼**M1**

1. Національні регуляторні органи мають забезпечити, аби заборони, викладені у статтях 3 та 5, та обов'язки, викладені у статтях 4, 7(c), 8, 9 та 15 дотримувалися та примусово виконувалися.

Національні регуляторні органи мають бути компетентними розслідувати всі дії, що вчиняються на їхніх національних оптових енергетичних ринках, та забезпечувати примусове виконання цього Регламенту, незалежно від того, де учасник ринку, що вчиняє ці дії, зареєстрований або має обов'язок зареєструватися відповідно до частини 1 статті 9.

Кожна держава-член має забезпечити, щоб її національний регуляторний орган мав повноваження на проведення розслідувань і примусове виконання, необхідні для реалізації функцій, зазначених у першому та другому абзацах. Такі повноваження мають реалізовуватися в пропорційний спосіб.

Такі повноваження можуть реалізовуватися:

(a) безпосередньо;

(b) у співпраці з іншими органами;

(c) шляхом звернення до компетентних національних органів правосуддя; або

(d) дотримуючись рекомендації з боку Агентства.

У належних випадках, національні регуляторні органи можуть реалізовувати свої повноваження на проведення розслідувань у співпраці з ОТМ, системами торгового матчингу (підбору й спаровування заявок) або іншими особами, що професійно улаштовують або виконують операції (транзакції), зазначеними в пункті (d) частини 4 статті 8.

▼**B**

2. Повноваження на проведення розслідувань та примусове виконання, зазначені в частині 1, мають обмежуватися метою розслідування. Вони мають реалізовуватися відповідно до національного законодавства та включати право:

(a) мати доступ до будь-якого відповідного документа в будь-якій формі, та отримувати його копію;

(b) вимагати інформацію від будь-якої відповідної особи, у тому числі від тих, хто послідовно залучений до передачі заявок або проведення операцій, яких це стосується, а також від їхніх начальників, та, за необхідності, право викликати та заслуховувати будь-яку таку особу або начальника;

(c) проводити перевірки на місці;

(d) вимагати існуючі телефонні записи та існуючі записи трафіку даних;

(e) вимагати припинення будь-якої практики, що суперечить цьому Регламенту або делегованим актам чи імплементаційним актам, прийнятим на його основі;

(f) просити суд заморозити або арештувати активи;

(g) просити суд або будь-який компетентний орган накласти тимчасову заборону на професійну діяльність.

▼**M1**

3. З метою боротьби з порушеннями цього Регламенту, підтримки та доповнення діяльності із забезпечення примусового виконання національних регуляторних органів та внеску в уніфіковане застосування цього Регламенту по всьому Союзу, Агентство може у тісній та активній взаємодії з відповідними національними регуляторними органами проводити розслідування, реалізовуючи повноваження, покладені на нього відповідно до статей 13a, 13b та 13c.

4. Достатньо завчасно до реалізації повноважень, зазначених в частині 3, в межах юрисдикції держави-члена, де вчиняються дії, які, за резонною підозрою Агентства, порушують цей Регламент, Агентство має поінформувати національний регуляторний орган та інші органи, яких це стосується, такої держави-члена. Агентство може реалізовувати свої повноваження в цій юрисдикції, якщо тільки національний регуляторний орган не заперечує на тій підставі, що він:

(a) офіційно розпочав або проводить розслідування за тими самими фактами; або

(b) провів розслідування за тими самими фактами та встановив наявність або відсутність порушення.

Агентство може продовжувати реалізовувати свої повноваження в решті юрисдикцій тих національних регуляторних органів, які не висловили заперечення відповідно до пункту (a) першого абзацу. Агентство не має реалізовувати свої повноваження, якщо розслідування вже було проведено за тими самими фактами та зробило висновок про наявність або відсутність порушення.

Національний регуляторний орган має поінформувати Агентство про своє заперечення протягом трьох місяців відтоді, коли воно було поінформовано відповідно до першого абзацу. У таких випадках національний регуляторний орган має взаємодіяти з Агентством, у тому числі шляхом:

(a) поділяння інформацією та висновками, релевантними для Агентства при реалізації своїх повноважень відповідно до частини 3 в інших відповідних юрисдикціях, яких це стосується; та

(b) участі, на запит Агентства, в роботі слідчої групи, створеної відповідно до пункту (c) частини 4 статті 16.

Агентство має інформувати Комісію про створення слідчої групи та, на запит одного з національних регуляторних органів, яких це стосується, Агентство може запросити Комісію до участі, у якості спостерігача, в цій слідчій групі.

5. Агентство може реалізовувати свої повноваження з тим, аби примусово забезпечувались заборони, викладені у статтях 3 та 5, у тих випадках, де:

(a) дії вчиняються або були вчинені стосовно оптових енергетичних продуктів,

призначених для доставлення у принаймні двох державах-членах;

(b) компетентний національний регуляторний орган, без шкоди чи обмеження для відступів, зазначених у частині 5 статті 16, не вживає необхідних заходів якнайшвидше для дотримання запиту від Агентства відповідно до пункту (b) частини 4 статті 16 у тих випадках, де існує транскордонний вплив;

(c) без шкоди чи обмеження для частини 4, національний регуляторний орган просить Агентство реалізувати свої повноваження стосовно дій, які, навіть якщо вони не підпадають під дію пунктів (a) або (b) цієї частини, мають транскордонний вплив.

6. Агентство може реалізовувати свої повноваження з тим, аби виконувалися обов'язки, викладені у статті 4, у тих випадках, де відповідна інсайдерська інформація, ймовірно, суттєво впливатиме на ціни оптових енергетичних продуктів, призначені для доставлення у принаймні двох державах-членах.

7. Агентство може реалізовувати свої повноваження з тим, аби виконувалися обов'язки, викладені у статті 8, у тих випадках, де:

(a) порушення, щодо якого існує підозра, впливає на здійснення моніторингу, зазначеного у статті 7, з боку Агентства стосовно діяльності з торгівлі оптовими енергетичними продуктами у принаймні двох державах-членах; або

(b) порушення, щодо якого існує підозра, впливає на якість поділяння інформацією, зазначеного у статті 10, у принаймні двох державах-членах.

8. Агентство може реалізовувати свої повноваження з тим, аби виконувалися обов'язки, викладені у статті 15, у тих випадках, де особи, зазначені в згаданій статті, професійно улаштовують або виконують операції (транзакції) з оптовими енергетичними продуктами, призначеними для доставлення у принаймні двох державах-членах.

9. При реалізації своїх повноважень відповідно до частин 5–8, Агентство може надавати пріоритет випадкам з найбільш суттєвим транскордонним впливом. З цією метою, Агентство має встановити критерії для визначення випадків з найбільш суттєвим транскордонним впливом, після проведення консультацій та у взаємодії з національними регуляторними органами.

10. З метою встановлення того, чи виконуються умови для реалізації повноважень Агентства, викладені у пунктах (a) та (b) частини 5, частинах 6, 7 та 8, доставлення оптових енергетичних продуктів у межах зони торгів або зони балансування, яка охоплює територію принаймні двох держав-членів, має вважатися доставленням в єдиній державі-члені.

Ця частина має діяти без шкоди чи обмеження для можливості національного регуляторного органу, якого це стосується, подати запит відповідно до пункту (c) частини 5 або висловити заперечення відповідно до частини 4.

11. Після завершення своїх дій, вжитих для реалізації своїх повноважень відповідно до частин 5–8, Агентство має скласти звіт про розслідування з викладенням висновків Агентства. Звіт про розслідування має також включати всі докази, на яких висновки ґрунтувалися. Якщо у звіті про розслідування Агентство вважає, що порушення цього Регламенту мало місце, воно має поінформувати відповідно національні регуляторні органи держав-членів, яких це стосується, та вимагати, щоб вони вжили необхідних заходів, у тому числі, у належних випадках, відповідно до статті 18. У звіті про розслідування Агентство може також рекомендувати певні подальші заходи відповідним національним регуляторним органам та, за необхідності, поінформувати Комісію. Протягом трьох місяців після отримання звіту про розслідування відповідні національні регуляторні органи мають сповістити Агентство, та за необхідності Комісію, про заходи, які вони вважають за необхідне.

12. Агентство має на регулярній основі, але в будь-якому разі принаймні раз на рік,

подавати зведення звітів, які воно склало, в агрегованій та знеособленій формі, до Європейського Парламенту і Ради. Такі зведення та їхній зміст мають розглядатися як конфіденційні.

Стаття 13a

Перевірки на місці, що проводяться Агентством

1. Агентство має готувати та проводити перевірки на місці у тісній взаємодії та у координації з відповідними органами держави-члена, якої це стосується.

2. З метою виконання своїх обов'язків, викладених у частинах 5–8 статті 13, Агентство може проводити всі необхідні перевірки на місці в приміщеннях осіб, які підпадають під розслідування, де можуть зберігатися службові записи. У випадках, де належне проведення та ефективність перевірки на місці цього вимагають, Агентство може виконувати таку перевірку без попереднього повідомлення осіб, які підпадають під розслідування.

3. Тією мірою, якою це необхідно для проведення перевірки на місці, посадові особи Агентства та особи, уповноважені або призначені Агентством для проведення такої перевірки, мають бути наділені повноваженнями, стосовно осіб, які підпадають під дію рішення, прийнятого Агентством відповідно до частини 6, аби:

(a) входити до відповідних приміщень таких осіб;

(b) вивчати бухгалтерські книги та інші облікові записи, пов'язані з їхньою господарською діяльністю, незалежно від того, на якому носії вони зберігаються;

(c) робити або отримувати в будь-якій формі копії або витяги з таких бухгалтерських книг або облікових записів;

(d) опечатувати будь-які господарські приміщення та бухгалтерські книги чи інші облікові записи на такий період і тією мірою, якою це необхідно для перевірки;

(e) просити будь-якого представника або члена персоналу цих осіб надати пояснення щодо фактів або документів, які стосуються предмета та мети перевірки на місці, та записувати відповіді.

За винятком належним чином обґрунтованих випадків, опечатування, зазначене в пункті (d) першого абзацу, не має накладатися більше ніж на 72 години.

4. Якщо існує резонна підозра, що ділові записи, пов'язані з предметом перевірки на місці, які можуть бути релевантними для доведення порушення цього Регламенту, зберігаються в приватних приміщеннях директорів, керівників або інших членів персоналу суб'єктів господарювання, яких стосується розслідування, Агентство може за своїм рішенням провести перевірку на місці в таких приватних приміщеннях. У таких випадках, рішення, зазначене в частині 6, має також вказувати причини, які привели Агентство до висновку про наявність резонної підозри.

5. Посадові особи Агентства та особи, уповноважені або призначені Агентством для проведення перевірки на місці, мають реалізовувати свої повноваження після пред'явлення письмового уповноваження із зазначенням предмета та мети перевірки на місці.

6. Особи, які підпадають під розслідування, мають підкорятися перевірці на місці, призначеній рішенням, яке має бути прийняте Агентством. Рішення має чітко визначати предмет і мету перевірки на місці, вказувати дату, на яку вона має початися, періодичні штрафні платежі, передбачені статтею 13g, у тих випадках, де особа, якої це стосується, не підкоряється перевірці на місці відповідно до частини 3 цієї статті, а також право на перегляд рішення Судом Справедливості Європейського Союзу («Суд Справедливості»). Агентство має проконсультуватися з національним регуляторним органом держави-члена, де має проводитись

перевірка на місці, до прийняття такого рішення.

7. Посадові особи національного регуляторного органу та особи, уповноважені або призначені національним регуляторним органом держави-члена, де має проводитись перевірка на місці, мають, на вимогу Агентства, активно допомагати посадовим особам Агентства та особам, уповноваженим або призначеним Агентством. З цією метою вони мають мати повноваження, викладені в цій статті. Посадові особи національного регуляторного органу також можуть бути присутніми під час перевірки на місці за запитом.

8. У тих випадках, де посадові особи Агентства та особи, уповноважені або призначені Агентством, виявляють, що особа перешкоджає перевірці на місці, що призначена відповідно до цієї статті, національний регуляторний орган держави-члена, якої це стосується, має надати їм, або іншим відповідним національним регуляторним органам, необхідну допомогу, запитуючи, у належних випадках, допомогу поліції або еквівалентного органу примусового виконання, щобнадати їм змогу провести свою перевірку на місці.

9. Якщо перевірка на місці, передбачена частиною 1, або допомога, передбачена частинами 7 та 8, вимагає дозволу з боку національного органу правосуддя відповідно до застосовного національного законодавства, Агентство має звернутися за таким дозволом. Агентство може також звернутися за таким дозволом у якості запобіжного заходу. У випадках, зазначених у частині 4, перевірка на місці не має проводитися без попереднього дозволу від національного органу правосуддя.

10. У тих випадках, де Агентство звертається за дозволом, зазначеним в частині 9, національний орган правосуддя має перевірити:

(a) що рішення Агентства є автентичним; та

(b) що будь-які заходи, які вживатимуться, є пропорційними та не є довільними або надмірними з огляду на предмет перевірки на місці.

Для цілей пункту (b) першого абзацу цієї частини, національний орган правосуддя може звернутися до Агентства за докладними поясненнями, зокрема стосовно підстав, які Агентство має для підозри в тому, що порушення, зазначене в частині 3 статті 13, мало місце, тяжкості порушення, щодо якого існує підозра, та характеру причетності особи, яка підпадає під розслідування. Шляхом відступу від статей 28 та 29 Регламенту (ЄС) 2019/942, рішення Агентства має підлягати перегляду лише Судом Справедливості.

Стаття 13b

Запит на інформацію

1. На запит Агентства будь-яка особа має надавати йому інформацію, необхідну з метою виконання Агентством обов’язків, викладених у частинах 5–8 статті 13.

У своєму запиті Агентство має:

(a) посилатися на цю статтю як на правову підставу для запиту;

(b) зазначити мету запиту;

(c) чітко вказати, яка інформація вимагається та відповідно до якого формату даних;

(d) встановити крайній строк, пропорційний запиту, протягом якого інформація має бути надана;

(e) поінформувати особу про те, що відповідь на запит на інформацію не може бути неправильною чи оманливою.

2. Для цілей запитів на інформацію, зазначених в частині 1 цієї статті, Агентство має також мати повноваження приймати рішення. У такому рішенні Агентство має, додатково до

елементів, перелічених у частині 1 цієї статті, вказати на обов'язок особи відповісти на запит, періодичні штрафні платежі, передбачені статтею 13g у тих випадках, де особа, якої це стосується, не дотримується запиту, а також на право на перегляд рішення Судом Справедливості.

Шляхом відступу від статей 28 та 29 Регламенту (ЄС) 2019/942, рішення Агентства має підлягати перегляду лише Судом Справедливості.

3. Особи, які отримали запит на інформацію відповідно до частини 1 або 2, або їхні представники, мають надати запитувану інформацію. Ці особи мають бути повністю відповідальними за забезпечення того, щоб надана інформація була повною, правильною та не оманливою.

4. У тих випадках, де посадові особи Агентства та особи, уповноважені або призначені Агентством, виявляють, що особа не дотримується запиту на інформацію, національний регуляторний орган держави-члена, якої це стосується, має, на запит Агентства, надати Агентству необхідну допомогу в забезпеченні виконання обов'язку, викладеного в частині 3, у тому числі шляхом накладення штрафів відповідно до застосовного національного законодавства.

5. У тих випадках, де посадові особи Агентства та особи, уповноважені або призначені Агентством, виявляють, що особа відмовляється надати запитувану інформацію, Агентство може зробити висновки на основі доступної інформації.

6. Агентство має, без затримки, надіслати копію запиту, зазначеного в частині 1, або рішення, зазначеного в частині 2, національним регуляторним органам держав-членів, яких це стосується.

Стаття 13c

Повноваження отримувати заяви

1. З метою виконання своїх обов'язків відповідно до частин 5–8 статті 13, Агентство може проводити опитування та отримувати заяви від будь-якої особи, яка дає згоду на проведення опитування, з метою збору інформації, що стосується предмета розслідування. Агентство може записувати відповіді.

2. У тих випадках, де опитування відповідно до частини 1 проводиться в приміщенні особи, якої це стосується, Агентство має поінформувати про це національний регуляторний орган держави-члена, на чиїй території відбувається опитування. Посадові особи національного регуляторного органу такої держави-члена можуть допомагати посадовим особам Агентства та особам, уповноваженим або призначеним Агентством, проводити опитування.

Стаття 13d

Процедурні гарантії

1. Агентство має проводити перевірки на місці, запитувати інформацію та отримувати заяви з повним дотриманням процедурних гарантій для осіб, які підпадають під розслідування, у тому числі:

(a) права не робити самообвинувальних заяв;

(b) права користуватися допомогою від особи за вибором;

(c) права використовувати будь-яку з офіційних мов держави-члена, в якій відбувається перевірка на місці;

(d) права коментувати факти, які їх стосуються, до прийняття звіту про розслідування відповідно до частини 11 статті 13;

(e) права отримати копію запису опитування та або схвалити його, або додати до нього зауваження.

Запрошення до коментування фактів відповідно до права, зазначеного в пункті (d), має містити стислий виклад фактів, що стосуються особи, про яку йдеться, та має зазначати достатній крайній строк для подання коментарів. У належним чином обґрунтованих випадках, коли це необхідно для збереження конфіденційності перевірки на місці або триваючого чи майбутнього адміністративного чи кримінального розслідування з боку національного органу, Агентство може прийняти рішення відкласти запрошення до коментування.

2. Агентство має шукати докази на користь та проти осіб, які підпадають під розслідування, а також проводити перевірки на місці, запитувати інформацію та отримувати заяви об'єктивно й неупереджено та відповідно до принципу презумпції невинуватості.

3. Агентство має виконувати перевірки на місці, запитувати інформацію та отримувати заяви з повним дотриманням застосовних правил конфіденційності та захисту даних Союзу.

4. Частина 6 статті 14 Регламенту (ЄС) 2019/942 не має застосовуватися до рішень Агентства, прийнятих відповідно до частини 6 статті 13a або частини 2 статті 13b.

Стаття 13e

Взаємна допомога

З метою забезпечення дотримання відповідних вимог, викладених у статтях 13–13c, національні регуляторні органи та Агентство мають допомагати один одному в ході розслідування.

Стаття 13f

Слідча посадова особа

1. З метою виконання своїх обов'язків відповідно до частин 5–8 статті 13, Агентство може, у тих випадках, де воно вважає за належне для забезпечення ефективності й результативності розслідування, та з урахуванням наявних внутрішніх ресурсів, призначити спеціалізовану слідчу посадову особу всередині Агентства для керування розслідуванням.

2. З метою виконання його або її завдань, слідча посадова особа може реалізовувати повноваження, доступні Агентству, включно з повноваженнями, викладеними в статтях 13a, 13b та 13c, дотримуючись при цьому процедурних гарантій, викладених у статті 13d. Під час виконання його або її завдань, слідча посадова особа має мати доступ до всіх документів та інформації, зібраних Агентством у ході його наглядової діяльності, які мають відношення до виконання розслідування.

Стаття 13g

Періодичні штрафні платежі

1. Агентство має, за допомогою рішення, накласти на особу, яка підпадає під розслідування, періодичний штрафний платіж з метою примусити таку особу:

(a) підкорятися перевірці на місці, замовленій рішенням, яке прийнято відповідно до частини 6 статті 13a;

(b) надавати інформацію, запитувану рішенням, яке прийнято відповідно до частини 2 статті 13b.

2. Періодичний штрафний платіж має накладатися на щоденній основі доти, поки особа, якої це стосується, не дотримається відповідних рішень, зазначених у частині 6 статті 13a або частині 2 статті 13b.

3. Періодичні штрафні платежі мають бути ефективними та пропорційними. З цією метою, розмір періодичного штрафного платежу має становити: у випадку юридичних осіб — 3 % від середньоденного обороту у попередньому фінансовому році, або, у випадку фізичних осіб — 2 % від середньоденного доходу у попередньому календарному році. Періодичний штрафний платіж має обчислюватися з дати, зазначеної в рішенні про накладення періодичного штрафного платежу.

4. Періодичний штрафний платіж може накладатися на строк не більше шести місяців з дня повідомлення про рішення Агентства.

5. Шляхом відступу від статей 28 та 29 Регламенту (ЄС) 2019/942, рішення Агентства має підлягати перегляду лише Судом Справедливості.

Стаття 13h

Процедурні гарантії стосовно рішень про періодичні штрафні платежі

1. Незважаючи на положення частини 6 статті 14 Регламенту (ЄС) 2019/942, перед ухваленням будь-якого рішення про накладення періодичного штрафного платежу відповідно до статті 13g цього Регламенту, Агентство має надати особам, яким воно має намір адресувати таке рішення, можливість бути заслуханими з приводу висновків Агентства. Агентство має ґрунтувати свої рішення лише на висновках, щодо яких особи, яких це стосується, мали можливість надати коментарі.

2. Права на захист осіб, яких це стосується, мають в повному обсязі поважатися протягом усього розслідування. Їм має бути надано право мати доступ до тих документів у справі Агентства, які мають відношення до рішення Агентства про накладення періодичного штрафного платежу, з урахуванням законного інтересу інших осіб на захист їхніх комерційних таємниць. Право доступу до справи не має поширюватися на конфіденційну інформацію або внутрішні підготовчі документи Агентства.

Стаття 13i

Характер, примусове виконання та зарахування періодичних штрафних платежів

1. Періодичні штрафні платежі, що накладаються відповідно до статті 13g, мають мати адміністративний характер.

2. Періодичні штрафні платежі, що накладаються відповідно до статті 13g, мають підлягати примусовому виконанню.

Примусове виконання має регулюватися застосовними національними процесуальними нормами держав-членів, яких це стосується.

Наказ про його примусове виконання має бути долучений до рішення Агентства без будь-яких інших формальностей, крім перевірки автентичності рішення національним органом, який уряд кожної держави-члена має призначити для цієї мети та про який він має повідомити Агентство та Суд Справедливості.

Після того, як призначений національний орган завершить формальності, зазначені у третьому абзаці, на підставі звернення Агентства, Агентство може перейти до примусового виконання відповідно до застосовного національного законодавства, звернувшись з цим питанням безпосередньо до призначеного національного органу.

Примусове виконання може бути призупинено лише за рішенням Суду Справедливості. Однак суди держав-членів, яких це стосується, мають мати юрисдикцію стосовно скарг на те, що примусове виконання здійснюється в неправомірний спосіб.

3. Суми періодичних штрафних платежів мають зараховуватися до загального бюджету

Європейського Союзу.

Стаття 13j

Перегляд Судом Справедливості

Суд Справедливості має мати необмежену юрисдикцію щодо перегляду рішень Агентства про накладення періодичних штрафних платежів. Він може анулювати, зменшити або збільшити періодичний штрафний платіж, який було накладено.

▼B

Стаття 14

Право на апеляцію

Держави-члени мають забезпечити, щоб існували придатні механізми на національному рівні, за якими сторона, яка зазнала впливу від рішення регуляторного органу, мала право на апеляцію до органу, незалежному від залучених сторін та від будь-якого уряду.

▼M1

Стаття 15

Обов'язки осіб, що професійно улаштовують операції (транзакції)

1. Будь-яка особа, що професійно улаштовує операції (транзакції) з оптовими енергетичними продуктами, яка резонно підозрює, що заявка на торгівлю або операція (транзакція), включно з будь-яким її скасуванням або модифікацією, незалежно від того, чи розміщена вона на ОТМ або поза ним, могла б порушити статтю 3, 4 або 5, має повідомити Агентство та відповідний національний регуляторний орган без подальшої затримки та в будь-якому випадку не пізніше чотирьох тижнів з дня, коли цій особі стало відомо про підозрілу подію.

2. Будь-яка особа, що професійно виконує операції (транзакції) відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 596/2014, яка також виконує операції (транзакції) з оптовими енергетичними продуктами, що не є фінансовими інструментами, та яка резонно підозрює, що заявка на торгівлю або операція (транзакція), включно з будь-яким її скасуванням або модифікацією, незалежно від того, чи розміщена вона на ОТМ або поза ним, могла б порушити статтю 3, 4 або 5, має повідомити Агентство та відповідний національний регуляторний орган без подальшої затримки та в будь-якому випадку не пізніше чотирьох тижнів з дня, коли цій особі стало відомо про підозрілу подію.

3. Особи, зазначені в частинах 1 та 2, мають створити та підтримувати ефективні механізми, системи та процедури для того, щоб:

(a) розпізнавати потенційні порушення статті 3, 4 або 5;

(b) гарантувати, що їхні працівники, які виконують спостережну діяльність для цілей цієї статті, оберігаються від будь-якого конфлікту інтересів і діють у незалежний спосіб;

(c) виявляти та звітувати про підозрілі заявки та операції (транзакції).

4. Без шкоди чи обмеження для Регламенту (ЄС) № 596/2014, особи, що професійно улаштовують або виконують операції (транзакції), мають підпадати під правила повідомлення держав-членів, в яких зареєстрований учасник ринку, причетний до потенційного порушення, і в яких доставляється оптовий енергетичний продукт. Таке повідомлення має бути адресоване національним регуляторним органам таких держав-членів.

5. До 08 травня 2025 року та щороку після цього, Агентство має, у взаємодії з національними регуляторними органами, видавати та оприлюднювати звіт з агрегованою інформацією із дотриманням застосовного законодавства про захист даних, за винятком комерційно чутливої інформації, про імплементацію цієї статті, зокрема, щодо:

(a) механізмів, систем і процедур, зазначених у частині 3, та їхньої ефективності;

(b) аналізу національними регуляторними органами підозрілих операцій (транзакцій), реагування на звітування неналежної якості та неповідомлення про підозрілі операції (транзакції) та пов'язану діяльність в частині примусового виконання та стягнень.

▼**B**

Стаття 16

Взаємодія на рівні Союзу та на національному рівні

1. Агентство має мати на меті забезпечення того, щоб національні регуляторні органи виконували свої завдання за цим Регламентом у координований та послідовний спосіб.

▼**M1**

Агентство має, у належних випадках, оприлюднювати незобов'язуючі настанови про:

(a) застосування означень, викладених у статті 2, у тому числі щодо встановлення невичерпного переліку відповідних проміжних кроків у затяжному процесі в тих випадках, де, сама по собі, інформація відповідає критеріям, викладеним у пункті (1) статті 2; та

(b) невичерпні індикатори та приклади ринкової поведінки у зв'язку з маніпулювання ринком, а також інсайдерською торгівлею, зазначеною в статті 3.

▼**B**

Національні регуляторні органи мають взаємодіяти з Агентством та одне з одним, у тому числі на регіональному рівні, з метою виконання своїх обов'язків відповідно до цього Регламенту.

▼**M1**

Національні регуляторні органи, компетентні фінансові органи держав-членів, національні органи з питань конкуренції та національні податкові органи мають встановити належні форми взаємодії з тим, щоб забезпечити своєчасне, ефективне та результативне розслідування та примусове виконання, а також щоб робити внесок у взаємоузгоджений та послідовний підхід до розслідування, до судового провадження та до примусового виконання цього Регламенту і відповідного законодавства з питань фінансів та конкуренції.

▼**B**

2. Національні регуляторні органи мають без затримки інформувати Агентство у якомога конкретніший спосіб у тих випадках, де вони мають резонні підстави підозрювати, що дії у порушення цього Регламенту, вчиняються чи були вчинені або в цій державі-члені, або в іншій державі-члені.

У тих випадках, де національний регуляторний орган підозрює, що дії, які впливають на оптові енергетичні ринки або ціну оптових енергетичних продуктів в такій державі-члені, вчиняються в іншій державі-члені, він може просити Агентство вжити заходів відповідно до частини 4 цієї статті, а якщо такі дії впливають на фінансові інструменти, що підпадають під дію ►**M1** статті 2 Регламенту (ЄС) № 596/2014◄, — відповідно до частини 3 цієї статті.

▼**M1**

Перед прийняттям рішення про виявлення порушення цього Регламенту, національний

регуляторний орган може поінформувати Агентство та надати йому стислий виклад справи та передбачуваного рішення офіційною мовою держави-члена, якої це стосується. Після прийняття рішення про виявлення порушення цього Регламенту, національний регуляторний орган має надати таке рішення Агентству, включно з інформацією про дату його прийняття, ім'я осіб, які підлягають стягненням, статтю цього Регламенту, яка була порушена, та застосоване стягнення. Водночас національний регуляторний орган має вказати Агентству, яку інформацію він розкрив громадськості, як зазначено в частині 6 статті 18, та має невідкладно інформувати Агентство про будь-які подальші зміни до такої інформації. Агентство має вести відкритий перелік інформації, яку національні регуляторні органи розкрили громадськості, як зазначено у частині 6 статті 18.

▼**B**

3. З метою забезпечення координованого та послідовного підходу до зловживань на ринку на оптових енергетичних ринках:

▼**M1**

(a) національні регуляторні органи мають опрацьовувати звіти про можливі порушення цього Регламенту без надмірної затримки та, якщо можливо, протягом одного року з дати отримання таких звітів, та інформувати компетентний фінансовий орган їхньої держави-члена й Агентство у тих випадках, де вони мають резонні підстави підозрювати, що на оптових енергетичних ринках вчиняються або були вчинені дії, які становлять зловживання на ринку у межах значення Регламенту (ЄС) № 596/2014 та які впливають на фінансові інструменти, що підпадають під статтю 2 зазначеного Регламенту; для таких цілей, національні регуляторні органи можуть встановлювати належні форми взаємодії з компетентним фінансовим органом у їхній державі-члені;

▼**B**

(b) Агентство має інформувати ESMA та компетентний фінансовий орган у тих випадках, де воно має резонні підстави підозрювати, що на оптових енергетичних ринках вчиняються чи були вчинені дії, які становлять зловживання на ринку у межах значення ►**M1** Регламенту (ЄС) № 596/2014 ◄ та які впливають на фінансові інструменти, що підпадають під ►**M1** статті 2 зазначеного Регламенту ◄;

(c) компетентний фінансовий орган держави-члена має інформувати ESMA та Агентство у тих випадках, де він має резонні підстави підозрювати, що дії у порушення статті 3 та 5 вчиняються або були вчинені на оптових енергетичних ринках в іншій державі-члені;

(d) національні регуляторні органи мають інформувати національний орган з питань конкуренції своєї держави-члена, Комісію та Агентство у тих випадках, де вони мають резонні підстави підозрювати, що на оптовому енергетичному ринку вчиняються чи були вчинені дії, які, ймовірно, становлять порушення законодавства з питань конкуренції.

▼**M1**

(e) Агентство та національні регуляторні органи мають інформувати компетентні національні податкові органи та EUROFISC у тих випадках, де вони мають резонні підстави підозрювати, що на оптовому енергетичному ринку вчиняються або були вчинені дії, які, ймовірно, становитимуть податкове шахрайство.

▼**B**

4. З метою виконання своїх функцій відповідно до частини 1, у тих випадках, де, між іншим, на основі первинних оцінок або аналізу, Агентство підозрює, що мало місце порушення цього Регламенту, воно має мати повноваження:

(a) просити в одного чи більше національних регуляторних органів надати будь-якої інформації, пов'язаної з порушенням, щодо якого існує підозра;

(b) просити в одного чи більше національних регуляторних органів розпочати розслідування порушення, щодо якого існує підозра, та вжити належних дій для усунення будь-якого виявленого порушення. Будь-яке рішення щодо належних дій, що мають бути вжиті для усунення будь-якого виявленого порушення, має бути відповідальністю національного регуляторного органу, якого це стосується;

(c) у тих випадках, де воно вважає, що можливе порушення має, або мало, транскордонний вплив, створити та координувати роботу слідчої групи, що складається з представників національних регуляторних органів, яких це стосується, для розслідування того, чи було порушено цей Регламент і в якій державі-члені порушення мало місце. У належних випадках, Агентство може також просити про участь представників компетентного фінансового органу або іншого відповідного органу однієї чи більше держав-членів у слідчій групі.

5. Національний регуляторний орган, який отримує прохання про інформацію відповідно до пункту (a) частини 4 або прохання розпочати розслідування порушення, щодо якого існує підозра, відповідно до пункту (b) частини 4, має негайно вжити необхідних заходів для того, щоб задовольнити це прохання. Якщо такий національний регуляторний орган не в змозі надати необхідну інформацію негайно, він має без подальшої затримки повідомити Агентство про причини.

Шляхом відступу від положень першого абзацу, національний регуляторний орган може відмовитись діяти на задоволення прохання у тих випадках, де:

(a) задоволення може несприятливо вплинути на суверенітет або безпеку держави-члена, якій воно адресоване;

(b) судові провадження вже були розпочаті щодо тих самих дій і проти тих самих осіб перед органами держави-члена, якій воно адресоване; або

(c) остаточне судове рішення вже було винесено у зв'язку з такими особами за ті самі дії у державі-члені, якій воно адресоване.

У будь-якому такому випадку національний регуляторний орган має відповідно повідомити Агентство, надавши якомога докладнішу інформацію про такі провадження або судове рішення.

Національні регуляторні органи мають брати участь у слідчій групі, скликаної відповідно до пункту (c) частини 4, надаючи всю необхідну допомогу. Слідча група має підлягати координуванню Агентством.

6. Останнє речення ►**M1** частини 5 статті 22 Регламенту (ЄС) 2019/942◄ не має застосовуватися до Агентства під час виконання ним своїх завдань за цим Регламентом.

▼**M1**

Стаття 16a

Делегування завдань та обсягів відповідальності

1. Національні регуляторні органи можуть, за згодою сторони, на користь якої здійснюється делегування, делегувати завдання та обсяги відповідальності Агентству або

іншому національному регуляторному органу відповідно до умов, викладених у цій статті. Держави-члени можуть встановлювати конкретні механізми щодо делегування обсягів відповідальності, які мають бути дотримані перш ніж їхні національні регуляторні органи вступлять в угоди про делегування, і можуть обмежувати обсяг делегування тим, що є необхідним для ефективного нагляду за учасниками ринку або групами.

Агентство може допомагати національним регуляторним органам шляхом видачі незобов'язуючих настанов або обміну найкращими практиками про делегування завдань та обсягів відповідальності між компетентними національними регуляторними органами.

2. Делегування завдань та обсягів відповідальності має призводити до перерозподілу компетенцій, викладених у цьому Регламенті. Законодавство держав-членів, в яких знаходиться сторона, на користь якої здійснюється делегування, має регулювати процедуру, примусове виконання та адміністративний і судовий перегляд у зв'язку з делегованими обсягами відповідальності.

3. Національні регуляторні органи мають повідомляти Агентство про будь-які угоди про делегування, в які вони мають намір вступити. Вони мають вступати в такі угоди не раніше, ніж за місяць після інформування Агентства.

4. Агентство може видати висновок про заплановану угоду про делегування, про яку було повідомлено відповідно до частини 3, протягом одного місяця після отримання повідомлення.

5. Агентство має оприлюднювати, за допомогою належних засобів, будь-яку угоду про делегування, укладену національними регуляторними органами, з тим щоб забезпечити, аби всі сторони, яких це стосується, були належно поінформовані.

Стаття 16b

Настанови та рекомендації

1. Агентство має, з метою створення послідовної, ефективної та результативної наглядової практики в межах Союзу та забезпечення спільного, уніфікованого та послідовного застосування права Союзу, видавати настанови та рекомендації, адресовані всім національним регуляторним органам або всім учасникам ринку, а також видавати рекомендації одному або декільком національним регуляторним органам або одному або декільком учасникам ринку про застосування статей 3–5a, 8, 9 і 9a та частини 1 статті 10.

2. Агентство має, в межах достатньої та реалістичної часової рамки, проводити належні публічні консультації з відповідними учасниками ринку щодо настанов та рекомендацій, які воно видає, та аналізувати пов'язані потенційні витрати та вигоди від видання таких настанов та рекомендацій. Такі консультації та аналіз мають бути пропорційними до обсягу, характеру та впливу настанов чи рекомендацій.

3. Національні регуляторні органи та учасники ринку мають належним чином враховувати ці настанови та рекомендації.

4. Національні регуляторні органи можуть інформувати Агентство на регулярній основі про впровадження настанов або рекомендацій, адресованих їм.

5. Якщо цього вимагає настанова або рекомендація, учасники ринку мають повідомляти Агентство про впровадження конкретної настанови або рекомендації. На вимогу Агентства, учасники ринку мають обґрунтувати таке повідомлення у чіткий та докладний спосіб.

6. Протягом 12 місяців після видання настанов або рекомендацій відповідно до частини 1, Агентство може проконсультуватися, у тому числі з національними регуляторними органами або учасниками ринку, з метою оцінки доречності та ефективності цих настанов або рекомендацій.

7. Агентство має включати видані ним настанови та рекомендації до звіту, зазначеного в

пункті (k) частини 1 статті 19 Регламенту (ЄС) 2019/942.

▼B

Стаття 17

Професійна таємниця

1. Будь-яка конфіденційна інформація, яку отримують, якою обмінюються або яку передають відповідно до цього Регламенту, має підпадати під дію умов щодо дотримання професійної таємниці, викладених в частинах 2, 3 та 4.

2. Обов'язок щодо дотримання професійної таємниці має застосовуватися до:

(a) осіб, які працюють або які працювали на Агентство;

(b) аудиторів та експертів, які отримували інструкції від Агентства;

(c) осіб, які працюють або які працювали на національні регуляторні органи або інші відповідні органи;

(d) аудиторів та експертів, які отримували інструкції від національних регуляторних органів або інших відповідних органів, що отримують конфіденційну інформацію відповідно до цього Регламенту.

▼M1

3. Конфіденційна інформація, отримана особами, зазначеними в частині 2, в ході виконання їхніх обов'язків, не може бути розголошена будь-якій іншій особі чи органу, окрім як в узагальненій чи агрегованій формі, такій, щобокремогоучасника ринку не можна було ідентифікувати, без шкоди чи обмеження для випадків, передбачених кримінальним законодавством, інших положеннями цього Регламенту або іншого відповідного законодавства Союзу.

▼B

4. Без шкоди чи обмеження для випадків, передбачених кримінальним законодавством, Агентство, національні регуляторні органи, компетентні фінансові органи держав-членів, ESMA, органи або особи, які отримують конфіденційну інформацію відповідно до цього Регламенту, можуть використовувати її лише для виконання своїх обов'язків та для реалізації своїх функцій. Інші органи, підрозділи або особи можуть використовувати таку інформацію з метою, для якої вона була їм надана або в контексті адміністративних або судових проваджень, конкретно пов'язаних з виконанням таких функцій. Орган, який отримує інформацію, може використовувати її для інших цілей, за умови, що Агентство, національні регуляторні органи, компетентні фінансові органи держав-членів, ESMA, органи або особи, які передають інформацію, згоджуються на це.

5. Ця стаття не має перешкоджати органу в державі-члені обмінюватися конфіденційною інформацією або передавати її, відповідно до національного законодавства, за умови, що вона не була отримана від органу іншої держави-члена або від Агентства відповідно до цього Регламенту.

▼M1

Стаття 18

Стягнення

1. Держави-члени мають встановити правила стосовно стягнень, застосовних у разі порушень цього Регламенту, та мають вживати всіх заходів, необхідних для забезпечення того, щоб вони були впроваджені. Передбачені стягнення мають бути ефективними, переконливими

та пропорційними, відображаючи характер, тривалість та серйозність порушення, шкоду, заподіяну споживачам, і потенційні вигоди від торгівлі на основі інсайдерської інформації та маніпулювання ринком.

Без шкоди чи обмеження для будь-яких кримінальних стягнень і без шкоди чи обмеження для наглядових повноважень національних регуляторних органів згідно зі статтею 13, держави-члени мають, відповідно до національного законодавства, передбачити, щоб національні регуляторні органи мали повноваження приймати належні адміністративні штрафи та інші адміністративні заходи у зв'язку з порушеннями цього Регламенту, зазначеними в частині 1 статті 13.

Держави-члени мають повідомляти докладно про такі положення Комісію та Агентство та мають повідомляти їх без затримки про будь-які подальші зміни, що впливають на ці положення.

2. У тих випадках, де правова система держави-члена не передбачає адміністративних штрафів, ця стаття може застосовуватися таким чином, щоб процедура накладення штрафів ініціювалася компетентним органом і нав'язувалася компетентними національними судами, при цьому забезпечуючи, щоб такі засоби правового захисту були ефективними та мали ефект, еквівалентний адміністративним штрафам, що накладаються наглядовими органами. У будь-якому випадку, накладені штрафи мають бути ефективними, пропорційними та переконливими. Такі держави-члени мають повідомити Комісію про положення своїх законів, які вони приймають відповідно до цієї частини, до 08 травня 2026 року та мають повідомляти Комісію без затримки про будь-які подальші зміни, що впливають на них.

3. Держави-члени мають, відповідно до національного законодавства та з дотриманням принципу *ne bis in idem* (не робіть те саме двічі), забезпечити, щоб національні регуляторні органи мали повноваження накладати принаймні такі адміністративні штрафи та вживати інших адміністративних заходів за порушення цього Регламенту:

(a) вимагати, аби порушення було припинено;

(b) розпорядитись про вилучення прибутків, яких було отримано,або збитків, яких було уникнено внаслідок порушення, тією мірою, якою вони можуть бути визначені;

(c) видавати публічні попередження або повідомлення;

(d) накладати періодичні штрафні платежі;

(e) накладати адміністративні штрафи.

4. Стосовно фізичних осіб, максимальні адміністративні штрафи, зазначені в пункті (e) частини 3, мають бути такими:

(a) за порушення статей 3 та 5 — принаймні 5 000 000 євро;

(b) за порушення статей 4 та 15 — принаймні 1 000 000 євро;

(c) за порушення статей 8 та 9 — принаймні 500 000 євро.

Незважаючи на положення пункту (e) частини 3, розмір адміністративного штрафу не має перевищувати 20 % річного доходу за попередній календарний рік фізичної особи, якої це стосується. Якщо фізична особа прямо чи опосередковано отримала фінансову вигоду від порушення, розмір адміністративного штрафу має щонайменше дорівнювати цій вигоді.

5. Стосовно юридичних осіб, максимальні адміністративні штрафи, зазначені в пункті (e) частини 3, мають бути такими:

(a) за порушення статей 3 та 5 — принаймні 15 % від загального річного обороту за попередній фінансовий рік;

(b) за порушення статей 4 та 15 — принаймні 2 % від загального річного обороту за попередній фінансовий рік;

(c) за порушення статей 8 та 9 — принаймні 1 % від загального річного обороту за попередній фінансовий рік.

Незважаючи на положення пункту (e) частини 3, розмір адміністративного штрафу не має перевищувати 20 % загального річного обороту за попередній фінансовий рік юридичної особи, якої це стосується. У тих випадках, де юридична особа прямо чи опосередковано отримала фінансову вигоду від порушення, розмір адміністративного штрафу має щонайменше дорівнювати цій вигоді.

6. Держави-члени мають забезпечити, щоб національний регуляторний орган міг розкривати громадськості заходи або стягнення, застосовані за порушення цього Регламенту, якщо тільки таке розкриття не завдавало б непропорційної шкоди причетним сторонам.

7. Держави-члени мають забезпечити, щоб, під час визначення типу та рівня адміністративних штрафів та інших адміністративних заходів, національні регуляторні органи враховували всі відповідні обставини, у тому числі, в належних випадках:

(a) тяжкість та тривалість порушення;

(b) ступінь відповідальності особи, відповідальної за порушення;

(c) фінансову міцність особи, відповідальної за порушення, на яку вказує, наприклад, загальний річний оборот юридичної особи або річний дохід фізичної особи;

(d) значущість прибутку, якого було отримано, або збитків, яких було уникнено особою, відповідальною за порушення, тією мірою, якою вони можуть бути визначені;

(e) рівень співпраці особи, відповідальної за порушення, з компетентним органом, без шкоди чи обмеження для необхідності забезпечити вилучення прибутку, якого було отримано, або збитків, яких було уникнено такою особою;

(f) попередні порушення, вчинені особою, відповідальною за порушення;

(g) заходи, вжиті особою, відповідальною за порушення, для запобігання його повторенню; та

(h) дублювання кримінальних та адміністративних проваджень і штрафів за одне й те саме порушення проти особи, відповідальної за порушення.

8. При реалізації своїх повноважень щодо накладення адміністративних штрафів та вжиття інших адміністративних заходів відповідно до другого абзацу частини 1 цієї статті, національні регуляторні органи мають тісно взаємодіяти, аби забезпечити, щоб і реалізація їхніх повноважень з нагляду й розслідування, і адміністративні штрафи, які вони накладають, і інші адміністративні заходи, яких вони вживають, були ефективними та належними відповідно до цього Регламенту. Вони мають координувати свої дії відповідно до частини 2 статті 16 з тим, щоб уникати дублювання та перекривання при реалізації своїх повноважень з нагляду й розслідування та при накладенні адміністративних штрафів у транскордонних справах.

9. До 08 травня 2027 року та кожні три роки після цього, Комісія має подавати звіт до Європейського Парламенту і Ради, оцінюючи, чи стягнення за порушення цього Регламенту передбачені та послідовно застосовуються по всіх державах-членах.

Стаття 19

Міжнародні відносини

Тією мірою, якою це необхідно для досягнення цілей, визначених у цьому Регламенті, та без шкоди чи обмеження для відповідних компетенцій держав-членів та установ і органів Союзу, включно з Європейською службою зовнішніх справ, Агентство може розвивати контакти та

вступати в адміністративні домовленості з наглядовими органами, міжнародними організаціями *та* адміністраціями третіх країн, зокрема з тими, що мають вплив на енергетичний оптовий ринок Союзу, з метою сприяння гармонізації регуляторної рамки. Такі домовленості ані не мають створювати юридичних обов'язків стосовно Союзу та його держав-членів, ані не мають перешкоджати державам-членам та їхнім компетентним органам укладати двосторонні або багатосторонні домовленості з такими наглядовими органами, міжнародними організаціями та адміністраціями третіх країн. Такі домовленості можуть стосуватися аспектів, що становлять спільний інтерес, таких як методики збору даних, аналізу та оцінки даних або іншої інформації, а також інших сфер експертних знань.

▼B

Стаття 20

Реалізація делегування

1. Повноваження приймати делеговані акти надаються Комісії відповідно до умов, викладених у цій статті.

▼M1

2. Повноваження приймати делеговані акти, зазначені в пунктах (a) та (b) частини 1 статті 6, мають бути надані Комісії строком на п'ять років, починаючи з 28 грудня 2011 року. Повноваження приймати делеговані акти, зазначені у частині 8 статті 4a, пункті (c) частини 1 статті 6 та частині 6 статті 9a мають бути надані Комісії строком на п'ять років, починаючи з 07 травня 2024 року.

Комісія має скласти звіт стосовно делегування повноважень не пізніше ніж за дев'ять місяців до закінчення п'ятирічного періоду.

Делегування повноважень має автоматично продовжуватися на періоди ідентичної тривалості, якщо тільки Європейський Парламент або Рада не виступить проти такого продовження не пізніше ніж за три місяці до закінчення кожного періоду.

3. Делегування повноважень, зазначених у частині 8 статті 4a, частині 1 статті 6 та частині 6 статті 9a, може бути відкликане в будь-який час Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання має припинити делегування повноважень, зазначених у такому рішенні. Воно має набути чинності наступного дня після публікації рішення в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або на пізнішу дату, зазначену в ньому. Воно не має впливати на чинність будь-яких делегованих актів, що вже є в силі.

▼B

4. Щойно вона прийме делегований акт, Комісія має повідомити його одночасно Європейському Парламенту і Раді.

▼M1

5. Делегований акт, прийнятий відповідно до частини 8 статті 4a, частини 1 статті 6 або частини 6 статті 9a, має вступити в силу лише за умови, якщо жодних заперечень не було висловлено або Європейським Парламентом або Радою протягом строку у два місяці з моменту повідомлення про цей акт Європейському Парламенту і Раді, або якщо, до закінчення цього періоду, Європейський Парламент і Рада обидва повідомили Комісію про те, що вони не заперечуватимуть. Такий строк має бути продовжений на два місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

▼B

Стаття 21

Процедура комітету

1. Комісії має допомагати комітет. Такий комітет має бути комітетом у значенні Регламенту (ЄС) № 182/2011.

2. У тих випадках, де зроблено посилання на цю частину, має застосовуватися стаття 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

▼M1

Стаття 21a

Звіт та перегляд

1. До 01 червня 2027 року, та кожні п’ять років після цього, Комісія має, після проведення консультацій з відповідними зацікавленими сторонами, оцінювати застосування цього Регламенту, зокрема стосовно його впливу на ринкову поведінку, учасників ринку, ліквідність, вимоги до звітування, у тому числі про дані ринку ЗПГ, та рівень адміністративного навантаження для учасників ринку, включно з потенційними бар’єрами для виходу на ринок для нових учасників ринку, а також ефективність діяльності Агентства з огляду на його цілі, повноваження та завдання. На основі таких оцінок, Комісія має складати звіт і подавати його без надмірної затримки до Європейського Парламенту та Ради. Такі звіти мають супроводжуватися, у належних випадках, законодавчими пропозиціями.

2. До 01 червня 2025 року Комісія має оцінити ефективність запровадження державами-членами кримінальних покарань за умисні та серйозні випадки зловживання на ринку на оптових енергетичних ринках Союзу та має подати звіт до Європейського Парламенту та до Ради. Звіт може пропонувати належні заходи, які можуть включати подання законодавчої пропозиції.

▼B

Стаття 22

Вступ у силу

Цей Регламент має вступити в силу на 20-й день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Частина 1, перший абзац частини 3 та частини 4 та 5 статті 8 мають застосовуватися через 6 місяців після дати, на яку Комісія прийматиме відповідні імплементаційні акти, зазначені у частинах 2 та 6 зазначеної статті.

Цей Регламент має бути зобов’язуючим у повному обсязі та прямо застосовним в усіх державах-членах.

ЗАЯВА КОМІСІЇ

Комісія вважає, що пороги для звітування про операції (транзакції) в розумінні пункту (a) частини 2 статті 8 та інформації в розумінні пункту (a) частини 6 статті 8 не можуть бути встановлені через імплементаційні акти.

У тих випадках, де це потрібно, Комісія висуне законодавчу пропозицію щодо встановлення таких порогів.

ЗАЯВА РАДИ

Законодавець ЄС поклав на Комісію імплементаційні повноваження відповідно до статті 291 ДФЄС щодо заходів, передбачених статтею 8. Вони є юридично зобов'язуючими для Комісії незважаючи на заяву, зроблену нею стосовно пункту (a) частини 2 статті 8 та пункту (a) частини 6 статті 8.